Eugen Evu

POEME INTERMINABILE

EDITURA SINGUR
2012

Invocație nocturnă

Nu te mai zbate
suflet al meu
zbaterea însăşi
ți-e dumnezeu.

Repaos nu este
în curcubeu
Nu te mai zbate -
El nealmeu.

Cine din noapte-i
Călătorind?
Calea de Lapte,
Lumina-gând?

Moare-ntrebarea
Când naşte Fiu ?
Tânguie Marea
-n tot ce e viu

Geamăna moarte
Naşte mereu
Nu te mai zbate
Eu nealmeu.

Plânsul mieilor

În pastoralia în pastoralia!
Acolo unde cele dintâi sanctuare
Au ajuns reptiliene cuibare
Acolo am auzit plânsul mieilor

Plânsul de primăvară,
Al învierii prin înjunghiere -
În pastoralia, în pastoralia!
Mieii zburdând pe morminte
Mieii înțărcați - carne roşie
Adulmecată de canibalii păstori
Ofranda cea plăcută domnului
Motivația fratricidului
Cainul iertat de cel de mai sus
Ca să se împlinească mutația
Reciclările din interregn
Energofagia reciprocă
Paradigma şi strămutările
Namilei,Nemilei
şi rodnicei de frate vânzare
sângele buşnind în celesta lucrare.
În pastoralia, în pastoralia!
În țarcul de sârmă ghimpată
În reptila zburată...
Plânsetul mieilor
Îmblânzind foamea zeilor.

Pui de lup jucăuş încă eram
Zburdând într-olaltă cu ei
Pe mormintele alor mei

Sub vulturi sub clopote surde
Nu departe de Strei -
Aortă la zmei.

Baladă la Deva

Mă înjunghiase toamna blondă-n seară
Mi-a dat sărutul, hoața, şi-a fugit
În fagurii extazului, amară,
Lumina ei sclipi ca un cuțit
Deschis-am pumnii, cum, copil, odată,
Când din izvor să beau îngenuncheam,
Dar licărul din lacrima tăiată
S-a stins ca steaua dincolo de geam
Doar suspinat adio,-nfloritură
Hieratic hiacintul din stihii
Cum nici nu am fi fost,
tremurătură
urzind nirvanice entelehii..
Sub clopote, sub vulturi, curcubeie
Am fost cum n-am fi fost,
poate-om mai fi.

Baladă la Uroi- Simeria

Sub vulturi, parapante, la Uroi
Scanează Marea Groapă de Gunoi
Din trei cetăți sub veacul cel vâlvoi...

Dendrologia, Raiul peticit,
În zdrențe-i lângă Mureşul stârpit,

Deva-i sub noua schismă muşuroi
Iar Hunedoara morților moroi
Agonizează. Idolii ei goi,
(Ca zombii cei din peştera Uroi)
Îşi exhibează-n somn epifania
Din Krivoi- Rog ukraino- stacojia...
La secerişul orb, entelehia...

omdumnezei clonați, oarbe ursite,
orbecăie-n ferestrele zidite

Cohorte vin mulțimile-ipocrite
În cap cu capii trumei troglodite

Iar unde Streiul intră-n Mureş, sacru,
Aorta spartă-i jalnic simulacru –

Canal ucisei faune de-otravă
Vandalii-n spurăciunea lor bolnavă

De nimeni alungați ucid şi partea
Pe care încă n-a răpus-o moartea

Ci păstrăvii-n amonte mor la praguri
Spre cuiburi de cereşti arhipelaguri

Nici icre de sămânță n-or mai fi...
Sub parapante, corbii zbat stihii:
Privind de sus, mi-i gândul la copii,

Urcat pieptiş nu-mi vine să cobor
(Am fost, uitat în iarnă, un cocor..)

Îngenunchiat în pulberi de cuvinte
Mă tângui pe morminte netezite

Păgâna stirpe-n veac, suicidară
S-a-ntors din veac cu stigma ei tartară

Şi mi-i urât în lume şi mi-e seară...

Curând voi înceta şi n-oi mai fi
Privind de sus, mi-e jale de copii

Poate-am murit şi-o clipă mă trezii
A nu mai fi...

Baladă la Vâlcele Bune

Starea visată leagănă dorințe,
Al Nopții freamăt plăsmuie idei.
Ce întrupare-şi cer, vrăjite chei,
Rubin al inimii, cereşti sentințe

A ne reumple lumea de mister
O-atingem, cât lumina-i ne susține,
Noi, fii din flori ai cerului din cer,
Căzuți din semințiile divine ?

Am fost din îngeri? cei dintâi, văzuții,
Ascunşi în rai ca-n curcubeu peunii?
Mormintele sub joc de miei, desculții
Prin insomnii mai pasc în umbra lunii

Invers prin veac să îmblânzească fiara
Din jarul suferinței făr-de-moartea:
Visare-i starea sacră, Primăvara,
De leacuri aiurându-şi sieşi partea

Aleanul lumei prin iubiri ferice

Din care inocenți ne-am înfruptat
Muşcat ca sâmburul să nu se strice
Altui pământ flămând i l-am trădat

Captiv mişcării-i cugetul avidul
Ca iedera care-şi susține zidul
Pe vrejul roşu-al ultimelor gnoze,
Edenul stigmei, sieşi lui gravidul,
Ucis a naşte-n viu metamorfoze...

Baladă la Hațeg

De leac înnebuniri se iar perindă
Prin suspendata frunte, ca oglindă
Ca să transpară şi să Te cuprindă.

A gemelarei, antică sorginte,
Scutură-n moarte fructul care minte.
Incestul sacru tace-n stigma sorții:
Înnebunirea cărnii-n joc fierbinte
de frig arzând ne lecuie-n Proporții

Eterna Utopie-nvie morții?
Doar Mama Noapte ştie,
- prag al sorții.
Mai sunt? Mai fi-vom? Sfântă utopie!
Prin glorii ce ne sting, ne reaprind -
Al dezdumnezeirii nefiind.

Aumbre

Matca vântului orb de semințe
Arde pe elizeele poemului meu
Jarul celestei purpuri, căzută-n credințe
Prin care aiurând ne trezi Dumnezeu.

Roze-nevroze, voi mantrice gnoze
Din melos străbun râd prognoze
Circadice metempsihoze
Ambrozii aumbre, elitre
Pe somnolențe de maci, spic de cifre,
Printre grilaje, corinthice rune,
Dintre răsărit şi soare- apune
În timpul cel mic, al duratei, cocor,
din smulgere spre starea de zbor
Al inimii psalm niciodată nu piere...
Stoarce Sophia din fagure miere
Esența de leacuri,himere.

Baladă în septembrie

Deodată,Timpul prăbuşit în sine
Se reumplu de sinele-mi căzut
Cum n-am fi fost; şi anonimul Nime
Primindu-şi trup, trezirea-i l-a durut
„Din miez spre margini vine vindecarea”.
Cântau ecouri, ca-n geneze, Marea
Îngenunchind în acalmii de-o moarte.
Eram cum nu eram. Un semn de carte
O imortelă, vis de libelulă
Al dăruirii tale, hierodulă.

Baladă ludică

Scribi ai lumilor de lume
Felurime doar prin nume
În acest V E A C miruns
Nimic nu mai e de-ascuns
Nici curpins, nici nepătruns.
Poliedrice cristale
Care curg duse la vale
Spre nisipuri ancestrale

Colind laic

Colo-n sus din jos, ahai!
Iadu-n rai, omului plai...
Fost-am să mai fim? Veniți
Ori aduşi şi-mpământiți
Preste spinii dânfloriți
Prunci din Flori al Ceriului
La marginea lumei...
Leroi-Ler şi-al Mumei
Cuib al paideumei
Rană-n bezna adevărului

Tahiograme

Vid avid gravid de El
Cum de şarpe-un caducel.
*
Ameţitoate poezii
Zvon al pădurii aurii,
Străbună, sacră-n veci-vecii
Cum ghinda sub stejar plesni
Din Aina Daina... Spre-a mai fi
A deveni, a deveni...

Baladă

Euristica-nfloririlor, iată,
Capcane sub zbateri limpide
Nirvanice efemeride,
Voaluri vernale, absidă :
I-a hermeneuticii roată -
Arcadie, patrie beată!
Boltita-ne frunte agită
Talazul delirului, iată!
Nirvanice efemeride
Voaluri vernale, absidă
I-a Hermeneuticii Roată.

Boltita-ne frunte palpită
Sinergic pe-a cerului boltă
De duh se reumple, involtă,
Lumina luminii-nnoită.

Tu, inimă-a Horelor toate!
Prin mii de freatice fire
Muşcată dar vie-n iubire -
Preaplin dăruind, când se zbate!

Metafore cu feromoni

Dacă nu au fost ucise de verzi
Dacă nu le-a mâncat omida mutației
Dacă în sâmbure viermele propriu
Nu s-a cuibărit răsucit ori de sine flămând
Dacă ucigaşul cu secure al doctrinelor
Dacă mercenarul dacă cel sterp nu

Proliferează-n aestetici
Fructele cunoaşterii se culeg singure
Le culege vântul care ne aude visele
Lumina încă oarbă a adolescenților
Pot fi gustate se coc de singure
Pot fi beute cu măsura iubirii
A nu putrezi în celălalt timp
Astfel şi noi, oamenii.

Pasărea Haar

Acea pasăre prea-înaltă plutind
Sub care inima ta se mai zbate
Numele şi-l cântă parcă murind.

Fără să ştii aici, aşteptând,
De ce-şi caută ea cuib, săgetând
Din amurg înstelat, săgetând
Fruntea boltind în Cetate...

Poezie nepierdută

Prin curcubeu doi fluturi aurii
Ca vis al marii clipe din lumină
Îngemănați pe feromonii vii
Cu-acelaşi puls, meandra lor divină
Ni l-a zbătut pe buze de copii
Rupând nirvanicul zăbranic, plină
Când luna-n sacru cearcăn logodi
Al nopții vis, cu vis trezit, din tină.

Kali Yuga

Cade-n cunoaştere ruga
E spre amurg Kali-Yuga
Sus, azimutul orbit,
Jos sanctuar împietrit
Schisme, bolnave sub trape
Surde prin veac muzici şchioape

Câți de urgii vor să scape?
Tot ce a fost va mai fi
Sfârşind începutul din zloate
Moartea bătrână-n stihii
Urlă gravidă prin gloate...

Dintotdeauna

TU îmi iei părinții
şi fiii
Îi redai argilei uituce
Ca să-mi repet ciclic moartea.
Dintotdeauna îmi promiți
Să te ador ca absență.
Unei morți se închină felurit
Săracul din dug şi geniul
Îți fac să răsune
Goliciunea
Îşi zbat surdele clopote oarbe
Îți mint acatiste moaşte indulgențe
Îşi poleiesc surogatele
Cohorte ale consolării
În satrapiile vlăguite de aur
înghețat în logos
Spuzit în monstrul istoriei

Amazon înnebunit
În ginda din guşa
Păsării Phoenix.
Acolo, pe ţărmuri
Quetzoalcatl
Jelit de copiii din Flori
ai Cerului.
Aici, pe alte ţărmuri
Seminţii bastarde,
Între două glaciaţiuni-
Rebeli, ca în urma de urs
licuricii, brânduşele.

Sanctuar pe umeri

Mintea mea, pulsatorie,
Suspendă cu încetinitorul
Utopia duratei fugare
Sunt atunci ca o sacră incintă
Ovală cu o mie de ornice
Fiecare arătînd altă oră
Sunt cum nu aş mai fi:
Vis visat oglindit
Libertate luminând
Spaima lumii,-antimaterie râzând.
Nu te teme, fiica mea,
fiii mei.

Etapele arderii

Oarbe revelaţii sub clopotniţe,
Trafic hedonic cu sex curcubeu îndoliat
Oameni şi fameni, cătuşe şi botniţe

Mileniu invers greşit numărat
Cât mai e nimeni ştie dar ard
În hazard, zeu şi catapeteasmă,
Între noi viscolirea de chakre,de nard,
Linţoliu nirvanic, fantasmă
Cum murit-am însă nimeni nu ştie
Trec prin cântece ca un ecou
Ce se-ntoarce izbit de stihie:
Foamea lui de-a se naşte din nou
e-a divinei veniri, să ne-învie?
Uitarea, ea ştie.

Scriu, cânt...

Scriu ce numim poezie,
Cânt să nu aud cum mor
şi nici cei dragi de azi,
din viitor... zburat athanor

Lumina nu vede

Luna pienna, vânată de vânt,
Zidită fereastră, memorie oarbă
Încă sub vulturi, sub clopote cânt
Pădurea ucisă în iarbă...
Ah, să devină ce Sinele crede?
Noaptea ştie, lumina nu vede...

Al cui acest gând?

Toate drumurile sunt doar unul,din soare,
Calea e- tine, de când ai venit

Strigăt din origine pe țărmul de mare
Al unui estuar arcuit nenumit

Între brațele Tale-aripi legate
Îngera bătrână se încă mai zbate:
Al cui acest gând ce ascunde
Un mister ce-ar ucide? Răspunde?

Motiv nipon

Urme inverse
în tiparul din somn
al memoriei-converse.

Hermeneia

Capricii rătăcind prin veac
Ne pot reda din ce-am pierdut
Şi-am plâns cândva cu plânsul mut
Al celui singur şi sărac?

O! Câte tac şi-s fără leac!
Suspină-n spinii prearăbdării
Fricosul duh al neiertării
Sub clopote ce strigă, tac ...

Vânat de uliu, pitpalac
În zvâcnetu-i din cuib de pene,
Sânge prin ierburi care zac
În crima nopții, printre gene.

DAȚI-I O PĂDURE...

Dați-i poetului pădurea vie
O va sculpta şi o va umple de zei
Apoi va inventa o teogonie
la care să se-nchine discipolii săi.

MIRACOLUL

O! Ce miracol! Mă trezesc, reiau mişcarea
îmi botez privirile mă spăl pe dinți beau un
ceai de măceşe plec în oraş dau binețe schimb
priviri culeg elitre castane dau ipocrit un bănuț
mâinii cu bandaj fals şi sânge sepia
trec dincolo când îl văd pe sconcsul-securist bulbucatul
aud mierla
încă mai cumpăr reviste încă mai public poeme
mă gândesc pe mine însumi mai puțin mă gândesc
am un plan instabil cum să nu mă mai
omor cu scrisul lumea e-n mine merg pe străzi care nu
m-au iubit ce miracol mă adulmecă ramuri blajine
ploaia a şters urma de sânge a micului prieten strivesc
o lacrimă răspund la scrisori uit numele morților mei
ale viilor le mai greşesc îmi cer scuze oricum
ce miracol, Doamne, antimateria totuşi există

POEZIA CA SUFLET

A-nflorit, Maria, imprudent
Merişorul rozalb sălbatic şi
duşmănoasă zloată-l ucise

Astfel ştie şi n-are cuvinte
Să povestească sufletul nostru
Între iarnă şi cealaltă lume, din vise.

ELEGIE NATALĂ

Scutură poamele ultime vântul
de sâmburi bătrâni rabdă foame
pământul
Ochiul ascuns în orbire, tăcut,
Încă visează, ca la început.
Astfel culege din ramuri cuvântul,
Din altoitul, celest, legământul
Vămuie foamea de sine-n cunoaştere
Arborul sus, rădăcina-n renaştere
Sub Alchimii, isoscel al cocorilor
Noima-nnoirilor, şi visătorilor

Foamea din toate,principul stihiilor
Trup să înalțe spre slava tăriilor.
Natalul Septembrie-mi stinge veşmântul
scutură ultimii sâmburi Cuvântul…
Cu vârful de cuiburi răcite, uşor,
Adâncul prin seve abia mai suspină
Nici sus şi nici jos nu mai am niciun dor,
Ca doliu zăpezile dalbă lumină
Promit înflorirea doar sieşi divină…
Troiță aştept bunul fulger să vină
Botezul cu vânt, frate geamăn de zbor.

OARBA EMPATIE

E oarbă empatia dintre cuvânt şi stare
De-aceea naşte forme şi-mbracă în culoare
Regenerând esenţe să guste iarăşi soare
Reminiscentul zeu de zeea lui murind
Sophia androginul din moarte înviind
Nu-i niciun timp-anume ci toate-n clipă sunt
Etern-Acumul, singur cu foame de Cuvânt.

Orgasmicul luminei ce urlă-n întuneric
Reface praguri arse din jaruri geamăt sacru
Orb increatul încă-n proporţii ezoteric
Trezindu-se în lume mimesis-simulacru
Dual de ramuri omul din arhetip-pereche
Îşi smulge verticala ca zbor Stelarul Scris
Orgasm zburat ni-e Vina, cea gemelar-străveche
A se întoarce-acolo- îndumnezeitul-Vis ...

Ultim venirii-n toate ce Fiinţe se arată
Eşti Unul-cel-multiplu, al fiului, din tată
Pe crucea feminină, ea singura-nălţată...
Bolnavă-i însăşi moartea ce-n numere decade
Chiar viaţă fiind, ucide cu frigul dublei spade
Hristos ştiind aflase. Eternitatea scade.

Cântec pentru Canon-Group

Trecut venind din viitor
Opreşte, moarteo, să cobor!
De prea/ puţinul/ mult dator
Îmi e târziu şi nu mi-i dor

Captiv în libertatea lor
  eu niciodată trădător
de sinea-mi, cea presus de nor
între sudalmă şi-nchinare
lumină Ta cu gust de soare

Mă voi retrage melodios,
ies din sistemul mincinos
Om să rămân murind gelos
ca vântul de sub albatros
pe val-din-valul monstruos

Sub azimut bătrân cocor
râzând eu moartea mea să-mi mor!
Opreşte, Viaţo, să cobor!Opreşte, Hoaţo, să cobor.

ARBORE CLEPSIDRĂ

În toate-i nu mila, ci doar necruţarea,
şi-a trecerii-n sumă de vămi. Numărat
stă ochiul de peşte-al genunii-n lucrarea
de noapte-a luminii ce-n veac ni s-a dat
Şi cum nevăzuta de arbor coroană
e partea de jos, din pământ, capul Hidrei,
pe vânt suspendată de ramuri icoană
ni-s mintea şi visul, nisip al Clepsidrei

prihană

MIEL AL DURERII...(variantă)

Miel al durerii ce-ai tăcut prin vârste

Te-aud la înverzirile pascale
Barbar misterul gnozei sincretiste
Atroce-ți pregăteşte magic-triste
Ritualul înjunghierii, sublunare...
Plâns de copil al speciei bătrâne!
Te-aud la înnoirea primăverii
Altoi nevindecat, cereşti suspine,
Logos străpuns ca rit al învierii...

Cuvânt tăiat, căzut din cer, cuțit
Ca milenara morții preoțime
Zei canibali pretins divinei Crime
Să-ți primenească hramul răsucit
Miel al iubirii ce din nemurime
Sub stigme-abați vărsările de sânge
Ca indulgențe! ... (nu le-aude Nime!)
Măcel pascal! Tu, inimă, nu-mi plânge
-Plăcute morții jertfele sunt crime.

Păstorii orbi ai foamei mâncă turma:
Înjunghie miel-umanul. Rituală...
Întunecita spaimelor cabbală,
Sieşi oculta lege-arhetipală
Esența asuprită-n om o-nşeală –
Te-aud cum plângi în prunci, damnat tăierii.

Celor Străini plăcută li-i dovadă.
La Moria geloasa dogmă-şi spală
De inocentul sânge-al crimei urma....
Sânge-mproşcat în cartea de zăpadă
Stelara glifă arde şi ne pradă
Prin chiar idolatria învierii.

Fiu din cuvânt născut, ci nu făcut!
Nu plânge-n vis bătrân, Miel al Durerii...
În paradis vor înflori iar merii
Gustând sămânța cu amar ocult,
Cunoaşterii altoiul vindecării
Cel reprimit ca dar, prinos plăcut,
Se-nfrupte-n noi misteru-mpreunării?

Sinergic pe-a cerului boltă
De duh se reumple, involtă,
Lumina luminii-nnoită.
Tu, inimă-a Inimii toate!
Prin mii de freatice fire
Muşcată dar vie-n iubire
Preaplin dăruindu-se, bate!

AQUA DOLCE

Ulcior sărutat cu aqua dolce-al
Izvoarelor- stelarul roi oglindit -
Băut odată cu inima -
Buze întredeschise sigilul rupt
- al cărnii între rut şi sărut -
în toate limbajele transcende esența
îngândurare a Ființei ce pe sine
se caută se opune celor suicidare
circadice aritmii şi sinapse
ieşit-am din ape
umblet al rădăcinilor
echilibrat vertical de coroane.
Norişor de splendoare
Al sublimaților solzi sidefii...
Ne-am smuls a zbura

Am cântat giga-chakra.
A se-ntoarce acasă
Ecoul ce-şi reface din Sine
Originea.

STRĂLUMINI

Strigă din om originea cum floarea
Miresmele şi le exhibă-n soare
Miresme cântă pe sub roiuri, boare
Sărută-n danț, rune scânteietoare

E-un dor de-a-şi mai aducere-aminte,
Melos zvonind semantice grădini
Ca să avem iertarea din cuvinte
Logos străpuns ne-ntoarce-n strălumini

Roiri stelare, sori ce ard miriade
Eonii ce se-alungă şi răsar
Cu stingerea şi iarăşi vii cascade
Se-ntorc izvoruri la origini, iar şi iar.

ATUNCI CÂND (Enuma Eliş)

Când nu se mai poate, când cade zăvorul
interior, al icoanelor mute,
viata dezmințită cu viitorul
de după moarte-al umbrelor slute.
Când nici trădarea nu te mai doare
şi nici lumina din dezbrățişare
şi dor de sine nu mai raspunde

ecoul, golul Celestei Unde- cadă deodată!- sacrul
zăbranic, Etern-prezentul Nirvanic

CICLICA ALUNGARE

Clopote şi muzici asurziră cetatea!
somnul din om şi din lucruri e mort
din psihedelie non-entitatea,
foamea-ntre toate: n-o mai suport!
Ah, subțiată ființă-n retragere
înspre pădurile ultime-n veac
invers durata vămilor agere
o voi străbate, zburdînd făr-de-legea…
Imagini muşcate sublime-n sărut
invers fuge timpul spre ce va sa vină.
Grădinarul e orb, păstorul pierdut
în hermeneia divină

STRĂLUCIND

Noi care am trecut murind melodios
Murind ca parte şi moartea altora:
Prin descindere
Şi ecou ce transcende
Ca spirit ce se agită armonic
A nu uita la trezire
În lume divinul
Cu superbia solemnis a iluziei
Siaje pe luciul ape în Dao
Scuturând constelatul Arbore
Nu departe de paradeisos
La muncile duminicale ale
Aesteticii care veni-va

Să recupereze din Exil Umanul
Noi nu am venit a fi înțeleşi
Ci a fi primiți ca ofrande muşcate
Cum odinioară fructul cu sâmbure
Inefabil: A nu repeta eroarea mutației.

TREZIRI

Ceva cineva precipită quarcii tahionii
Incomensurabil şi de necugetat
Ceva îmi spune cineva sferic
Melodios straniu din întuneric
Prădat.

HIMERE

În iluzia liniei drepte
Arcul de cerc al mişcării
Rotație încetinind entropia
Între perspective
Şi proporții această retorică
a suferinței sublime
Din care zeii îşi extrag
Esențele regenerării?

LICURICI

Timp reîntrupat în vierme
Licuriciul de rece lumină
De fosfor. Nici cât să fie cuvânt
Nume suspinat
Sub clarul lunii

Vierme al putreziciunii
Numai clipă
Energie rebelă
În iarba oarbă
A absurdului fiind.
Te țin în palmă
Licurici îți spun
Şi tu exişti?

PANCREATOR

Suntem ale timpului semințe
Pulsatorii fractalice
Pe scara fără capete a lui Jakab
Grădini suspendate ale transfigurării.
Lumi de lume
Pancreator din hume.

MORFEU

Suprasaturată de sine
Realitatea plurisemantică
Şi principiul care a capturat lumile
În atemporal. Instabil feminin
Războiul coborât din imens
În făpturi;în făcătură - făcut
Miliardime de sensuri
În nestarea a toate.
În iarna ce se insinuează
Prin fiece jucăuşă moarte
Indicibila-mi milă-n Arheu
Dăruindu-te canibalului zeu
Al cunoaşterii. Numere cu spini.

ORDER

Memoriei părinților

Când disperarea curgerii e,-n vaduri,
Un strigăt spărgător de inerții
Amețitorul gest al libertății
Prin anamnezis îl vom regăsi?
O fugă-i Timpul, din dorinți de sine
Făpturi şi lucruri din adânc mişcate
Se-nfruntă, se distrug, renasc din toate
Spre încă nenăscutul care vine

Noi aspirăm iubind spre Libertate-
Ascunsei Ordini ne supune Cine?

EPIFANIE

Atent după trezire eşti în cartea
Ce-şi paginează singură consoartea
(Nu-i scris la care pagină e moartea)

Meandre în cristale şi proporții
Memoria-ți ascunde cheia porții
Se apără de greul însolzat
Şi piatra creşte-n somnul ei abstract
Cuvântul cel tăcut (gândit) visează.
Caverne, peşteri, sanctuare, stază
A unduitei curgeri, apostază

Adu-ți aminte, suflete, că Eşti !
Se-nfrupte unicul mister din toate,
Inversul drum al timpului se zbate

Ca limba-n clopot, melodioasa moarte
Să-şi ia ce-a dăruit născând poveşti
Regresiuni ni-s visele orgasm;
Sublimul miez se-ascunde-n sacre basme
Trezirea-n visul lumii ne învie
Luminalumii,prin Epifanie.

Tu, eul meu, treimea cea de zeu,
Preaplin ce redevine, Dumnezeu.
Mai este ceva de salvat
Când stins tresare-al ordinii ascunse
Izvorul răsucit, desigilat,
Suspinul care-n vis te-a sărutat
Cum îți săruți tu fiul care uns e...

Pulsația zburând prin armonii
Se-ntoarce-n orizont-nadir. Vei şti.

PARACLET

Imensa suferință ce-n creaturi palpită
Scarată suportabil măsurii din durate
E sacrificiul clipei de- din- Eternitate
Coboară să ne-nalțe-Unicitate,
Mister ce se reumple de sine
şi agită
Denecuprinsul Dumnezeu
A toate.

Eshe asher esche*

Nu cuget, ci de cer sunt cugetat.
Nu scriu, ci-n suflet freamătă lumina:
Fecioara dăruirii şi divina
Cunoaştere, născând cu-adevărat
ce Este-devenind,Dintâi Visat,
Trezit spre lume,-n lume re-creat.
Timpuri au fost aceleaşi ciclic vin

**„ Eu sunt (în lume) cel care devin"*

FLORILE DALBE

Din gravidă, grea, a iarăşi naşte,
Mă răzvrătii fricoasei lumii moaşte,
Etern al clipei beat a se cunoaşte

Din greu preaplinul fiindului divin
Cu morţii şi cu cei ce iarăşi vin
Adeverindu-mi Verbul, să devin

Zburat surâzător, lumin-lumina.
Din rădăcini clepsidra-şi cântă Vina
Gloriei Fiinţei, verticală, lina,
A îndumnezeirii-n om,Vergina!
Maria! Ca-nfrăţirea din seminţe
A Grâului, leagăn sub maci, Credinţe,
Hierogamic, sacru dor, prin ştiinţe.

Rebus divin! Memoria cea lungă
Ca Urobouros care se alungă
A se-ntâlni cu Sinea Lumei. Strungă,
Spirală ăstui cosmos fără dungă
În ghinda care sunt răbdând gorunii

Să dea vlăstar se-ntoarce-vor Străbunii
Ce-au plăsmuit sub fast preaplinul lunii.

Pe umeri, doi, un sanctuar descântă
Luminalumii, prin Dorințe sfântă.
Murindu-mi moartea-ntre pământ şi cer
Reumplu Nemurirea de Mister.

Zid sprijinit de iedere şi nalbe
Semnificatu-mi suflet prag se face,
Al Spiritului, moartea nu-mi dă pace
De-aceea cânt şi Florile-sunt-dalbe...

ORACOL

Predomină sancriste-n munți ninsori
Însângerând ocultele izvoare
Trezit în lume, sfânt Copil din Flori
Al Cerului.Se face seară-n Stare -
O, indicibila din Timp chemare!
Cum, Doamne, să-mi încoronez mireasă
Fecioara cea de trup nesățioasă?
Hermeneut răzleț! Ninsori la coasă
Prin graminee se-nfrățesc, se lasă
În mine pacea morții, bucuroasă.

Sophia, fiara visului, mănoasă.
O, fii şi fiice, asuprind Esențe
Mă scaldă-n Verb fractalice scadențe
: Cel ce devine-i nicăieri Acasă.

RUG

Doamne, prezent în peisajul ce-ți sunt
Tot mai greu îmi închipui ajung
La tine rugii de rugi, ale noastre?
Ruga şi mințile noastre
De ninsori oarbe de semințe
Ce nu se mai înfrățesc în diafanul incest
Şi îndoliat în decembrie
Curcubeul promisiunii.Doamne
Mie însumi mă rog
În floarea de rug
Nu-mi lua cuvintele- sfintele
Să se adeverească
Ceea ce uită mormintele.

SEISME

Sub ghețari se subție troznind
Sufletul vertical al munților
Pe care îi va unge dumnezeul luminii
Să se vindece-n opera nunților.

DISTIH

Umana frică, iată dumnezeul,
Căruia i se-nchină creştinul şi ateul.

ATHANOR 2 (colaj).

Pe verticală ştiința
Pe orizontală credința

Asta-i crucea, Ființa?
A zidi este actul rebel?
Sau ruinele-şi uită
Umanul?

Oare nu erorile
Pot deschide o nişă?
O, athanor!
Cu zăvor doar spre
Interior. Maşinile care suntem
Suspendați în proporții
Ştiind că vom rugini
Că vom muri la timp
Ne-la-timp
Damnați a căuta fericirea
Adaosul recuprabil
Zecimea cenzurii divine
Pe verticală ştiința
Pe orizontală credința
Asta-i crucea, Ființa?
Din tiparul fractalic:
Debarcate şi însufleţite
Una şi unul separați
A ne căuta perechea
În ipostaza traidei.
Ai devenirii
Prin chip-şi-asemănare

Pe verticală ştiința
Pe orizontală credința
Asta-i crucea, Ființa?

MAYA

Cuvinte cuvinte
Aumbre sfinte
Iezi pe morminte...
Realul minte
Realul minte.

ORATIO VECHIO

Sub azimut de mierle şi de grauri
Desculț copil umblai bătrâne plauri
Sus, la Vâlcele Bune dus de-un drum
Pe care gândul mă întoarce-acum:
Cel fără trup, din melos cum-necum
Sacru nadir din Geea: ergo sum?

NAIV

Trăim trăite vremuri, fiecare
Prin amintirea celor ce s-au dus,
O! Moartea celor dragi cumplit ne doare!
Venind absurd din răsărit-apus ...
De parcă-n viață încă sânt şi nu-s
E-absurdul dumnezeu, cel altfel spus?
Ciclic murind prin Opera-i, Cea Mare
Iernatic germen de-Mprimăvărare?

Vom fi când nu vom fi? Muri-vom oare?
Răspunsu-i inversat în întrebare
Că Moartea-i, ca şi Viața: trecătoare.

DISTIH

Lui Niels Bohr

De sine singur dumnezeu în om
Cum soarele-n nucleul din atom.

IGITUR ...

Acela ce se împotriveşte-n de sine-mişcării
Este spiritul care vine şi pleacă, vine şi pleacă.
Dincolo dincoace de Oglinzile oarbe.
Râzând melodios din Proporții.
Zvăpăiat ied sufletul prin poienile însoritei memorii.
Ubicuum şi prin deducție
Curcubeu al Spiralei, coborând a-nălța
Pe dințate sistemele Facerii.
Felurime de nume, fractalicul Unu.
Aqua dolce din primordii ieşind
Smulgere prin unduire şi umblet apoi
Anamnezis al zborului.
Clorofilă-n chivot purtat, sânge-n zbocot
Ramificându-şi în sus devenirea.
Restructurat prin meandre cunoaşteri
Fratele fiul omului, sora de înger fecioară
Disimulând experimentul în strălucite aestetici.

Scânteind şi resorbite pierind
Ale oarbei lumini metamorfice
Ele rostogolesc şi suprimă la țărmuri
În retragere fertilitatea Mamei Nocturne.
Popoare din munți şi popoare
La marginea mărilor
Reordonând rasele a se adeveri în lentoare
Şi repetate explozii Mutația.
Ce a a fost va mai fi.

Scrie, încetineşte murirea
Aritmiile şi trucajul, lupta cu îngerul
Orfania celui din jos şi frustrarea în sus
Între duale primejdii.
Numai eroarea dinamicii lui Hegel
A căuta ceva şi a afla altceva
În ia în surprindere cu mirare pe-Acela.

Indicibil extaz din religii şi arte.
Stop- cadru-n utopia liniară-a Rotirii -
Nici viață, nici moarte.
Nimic nu stagnează?

NEVERMORE

Atâtea aiurând numărate glife şi umbre
Nouri-roiuri care vin care pleacă,
Dintotdeauna-n Memorie, sumbre
Voi, neclaruri de stare opacă?
Felurimea de nume, cuvinte ghimpate
Cuvinte cu spini înflorind, entropii,
Dar cine am fost şi-ncotro fi-vor toate
Nimeni vreodată, niciând, nu va şti
Ne muriră străbunii-n pulsația viului
A te naşte-a muri, a visa, a mai fi?
Cine-au fost, daca-au fost din Genunea
Pustiului
Înstelării etern energiilor, mii?

A mirare ni-s Gândul şi-n lume Trezirea
Şi-a Ființei de sus şi din jos, devenind
Spune tu, ochi al Timpului, compozit, nemurirea
Cine-n mine sămânța-o ascunse, Ideea Fiind?

Ci a cui suferința de-a Fi devenind?
De demult îndeaproape, departele, starea
Ce din Logos străpuns ne surprinde mereu
A da nume cunoaşterii şi etern – reciclarea
Energiilor, foamei de Sine, eheu!

Plăsmuind hieraticul, orb dumnezeu,
Sacerdoții, şamanii, svanații şi Geniul
Ce migrează-n Văzut, spiralat Curcubeu,
Azimutul pierdut, dumnezeu?
Canibalica-n spaime ubicuitate
Al Materiei haeker a spart prin Hazard
Codul sieşi ascuns? Vinovate
Goliciunile-n toate ce nasc şi mai ard?

Chiar Acum, în aceste cuvinte un Straniu
Ce prin Verbe-l întreb şi răspunsul ucide?
Vindecînd utopiile melodiază oglinde
Nihil sine prin regnuri divinu-l divide

Amețeala cuprinderii-n brațe ne-atinge
Am mai fost vreodată şi nu ne-amintim?
Aramaica-n floare sanscrita o ninge
Peste culmile Mitului să ştim că nu ştim?
Dacă-a fost undeva Începutul a toate
Un sfârşit s-ar deduce, a toate, mereu,
Dumnezeu dumnezeu dumnedzău
Suma Zero din Unul se zbate...

Semnătura-i sămânța din genom zburat
A Numirii din oarba lumină ce naşte
Nihil nihil Pulsație, fractalic sabat
Al Aumbrelor? Curcubeul curbat

Nicăieriul-oriundele, a Te cunoaşte?

Chiar acum am murit împreună, dual,
În capcana Orgasmului ce se repetă
A iubi e cunoaştere, valul din val
În răbdarea de-a fi, a mai fi, cea ascetă?
Ori cea sieşi mințită,-n Graal?
Nevermore, pe vârful catargului, chin,
Între timpuri ce-au fost, care vin...

POESEU

Aur amar, de duh străbun, divin
Al devenirilor ce-au fost şi vin
Tu, suflet iubitor de sacru chin
Renaşti ca să revii lumesc virgin
Prin înfloriri şi viscoliri, pelin,
De sine-al vindecărilor. Amin.
Uimirei, al multiplei unități
Trăind să mori, murind spre alte vieți,
Reumpli de misterul din poeți
Inexprimate de profan peceți?
Naos în Chaos, chivot viu purtat
Al Verbului de sine revelat
La nunțile cunoaşterii, prin Sfat.
El, Întuneric născător, Bărbat,
Ea, Fiica lui, Sophia, timp muşcat
Spre a rodi, din zeu efeminat?
Gând ce revii ca să mă-nalți din moarte
Etern DinNoul Ființei ne desparte.

Il vento della mezanotte

Morminte n-are Vântul, nici repaos
e-al miazănopții dor de primăvară,
tu, suflete al meu, divin pronaos,
desculț ca inima-mi, iubeşte, iară!
Lumeasca-mi goliciune oglindită
o bei nirvanic, temătoare fiară
A inocenței facerii, din haos...
Cuvântule, divin al meu, Adaos.

MITOPOEMA

Timp niciodată static. Stalactite
Sculptând morofomateria primară
Poemul nostru-i moartea care ară
Eleusine pajişti ce zburară
A se întoarce-n galacteea fiară
Şi-n femurimea de fractali pulsează
Indefinibil dorul de iubire
Eternitatea ca dumnezeire.
Boltirea minții noastre recuprinde
Misterul ce se-ascunde când se-arată
Glorie ție-nlăcrimînd oglinde
Precum în cer şi-n pădurene ghinde
Nadir ce rabdă ca să-l nască, prin colinde.

Balada Napocana

Ca în busola din Antikitera
Pulsează-n mine Nordul cardiac
Al tinereței îngerului-drac
Din neamul lui Dănilă Prepeleac
Cel verişor cu-amanta biosfera.
naIubit-am platonesc pe Sulamita

Dar vitregă ne-a fost paraboila-ursita
Şi de-nțelegi ce-s moartea şi femeia
Vei şti al doilea nume, Salomeea -
Şhalom! Eram la „ Arizona”,
Cu-apologeții gnostici, din Sorbona
Şi muza omonimă, Dezdemona...
Cu Nego Irimie şi cu clona
Cea curvă dulce, din Francoisvillona...
Obsesii, bre, ți-era mai mare dragul
Să mânci pe pâine-amor-energofagul
Melodiindu-ți moartea, neaga-neagul...
O, la! Era clujean şi Nae Prelipceanu
Ce-şi construia, de neatins, Lunganul!
Femeia ideală-n verbul său...
Şi Petru Poantă, pădurean de-al meu
Pe care-l caut la Cerişor... Degeaba!
Urcai de singur să revăd Ohaba
Şi Peştera Muierii, după stana,
Unde izvorul ce ne-a alăptat
A împietrit, măi fratre, a secat!
Mă taie jalea neamului din munți
Şi cerii verzi cu-ngreunate frunți
Din care curge mana, cărăbuşii
Magiei ce-o cântară greieruşii
Şi-a picurat cu-ntunecate slave
Prin goliciunea de preluci bolnave (?)
Dar Adi, cel Popescu, ce mai face?
La Steaua care-a răsărit, se coace
Verbul cel sfânt sub țăst de carapace?
O, fir-aş zăuiertat, că scriu în Dodii
La anii mei cei ninşi dinspre prozodii!
Dar Teohar, mantramicul armân?
Dar cea uitată într-adins, păgân

Ce-o am iubito pe-un strujac de fân?
(Ce tac e să nu afle Doina Cetea
Nici Vulturescu, mi-i sătulă setea!)
Acuma-nchei psalmodic şi vă-nchin
Prea răbdător, nemaibăutul vin
S-a învechit iar sângeriul chin
Cu care scriu l-împart cu Voi. Amin.

5 ianuarie 2012

Fii din Flori ai Cerului
Fii ai Apei şi Focului
Singure, nesingure
Dintotdeauna acum
Ale noastre ramuri
Vor înălța coroana
Rădăcinile vor vedea şi-auzi
Cuiburi vor reface
Spre a da tril luminii
Ale sieşi doritoare
Ordini ce se resoarbe
-n mister
Toate s-au scris
În piatră şi-n visul zburat
Rămâne să continue lumea
Ceea ce ştiut reînvie
Cântec înaripînd
Inimă, tu, clopot ce se zbate
În Fractalia
Ca să se adeverească
Ceea ce nu ar fi
De nu s-ar povesti..

BALADĂ 1990

Plâng, ca la naştere plâng
Scriu ce-am trăit şi mai arde
Tac ce-am răbdat ca să sting
Cred, totuşi cred, sub stindarde

Joc, mă îngrop în semințe,
În cuvinte, ca spic sau cirochine,
Mierla din Basm dă sentințe,
Hoața, mă ceartă, vezi bine
Dinspre satul cu nume schimbat
Nicio țipenie vine
Duşi sunt ai mei, i-a trădat
Colo-n cunoaştere, cine?

Iezi pe mormintele lor,
Fluturi, bondari, silogisme
Dinspre Pădure-un izvor
Numele-mi curge-n truisme

Încă odată mă-mbie
Fructul de neamuri muşcat
Cânt cu divin-gelozie,
Înger căzut, vinovat

SUB CLOPOTE

Clopote surde, clopote oarbe
Clopote oarbe, clopote surde ...
Dogme absurde, vremuri absurde...
Dracu-n mulțime ca-n turme
Să zburde...

ACEL CINEVA

Acel ceva care după ce pare totul stins devastat
Acel ceva care după ce repetabila distrugere
Acel ceva care abia mai tremură în întuneric
Dorindu-şi flămând de sine pereche
Acel ceva care eludează proporţiile în absurd
Indefinibil ca stare vietate sau zeu
Acel ceva orb, acel cineva...
Latent ţi continuu curcubeu al Nopţii
Incalculabilă protoplasmă de seminţii
ce se caută alungându-se
şi dincoace firul de nisip care ştie
şi scrie să uite că moare...
dorindu-şi flămând de sine pereche
cercel în ureche

ALFOMEGA

După ce se va împrimăvăra
Vom scrie cartea întreruperii
Toate poemele vor începe cu A
şi în toate astfel va răsuna
ca întoarcere-n sine
de sine gravid.
Aflomega.

Spleen OP ART

În virtualul timp OppArt
Artezienele de umbre
De muze hărţuit, şi sumbre

Iluzii vreau să mă despart
Cum, vai, ştiam, dar van zadarul,
Te rătăceşte ce visezi
Şi-n nebunie-ți pierzi hotarul,
Alungi ce cauți, mințile-ți pierzi
Amețitoarea Libertate
În desfrunziri şi nostalgii
În cărțile (trăite, toate),
Se-ascunde-n vârste şi stihii
Harul te duce-n străluciri
Dar şi-n aleanul alinării
Mnemosyne, din amintiri
Divin răzbună prizonierii

Titanicelor răzvrătiri,
Hyperion gelos sub lună
Te-mbrobodesc cu nelumiri,
-Astfel divinul se răzbună
Stârnind pe Eros, Terpsihore
Să-mi ardă carnea-n vis de Hore
Ca smirna-n mandragore...

CLAR SACRU

Liberă nu-i nici paserea pe vânt
Când puii-i sunt în cuibul pe pământ
Astfel nici gându-nsuflețit de-avânt:
În inimă, izvor se zbate, cânt:
Răsunet sacru, pe-aripi de Cuvânt.
Uniți prin geamăn suflet,
Suntem, sunt
În clarul purei Libertăți:
Cel sfânt.

ASOMPȚIUNEA

Amploare şi deriziune
Între timpuri cu viii cu morții
Proporții ce-ți măsluie sorții
Eclectice dogme sau rune
Fractali, avataruri, lagune...
Genetica intruziune
În orbul conflict după naştere
Nocturna luminei cunoaştere
Multiplul pe Unu-l răpune
Viața, deci moartea conspiră
Sufletu-n pierderi respiră
Să-şi iarăşi repete ce-aspiră
A FI întru Asomțiune.
Amploare şi deriziune
Între timpuri cu viii cu morții
Proporții ce-ți măsluie sorții
Eclectice dogme sau rune
Fractali, avataruri, lagune...

VILLONIANA

Moartea, ea zideşte piramide,
Moartea, ea înalță catedrale,
Moartea, ea, gravidă, îşi ucide
Remanențele transcedentale.

LA NOVALIS

Noaptea poeziei noastre
Solzi, splendori duios-albastre

Din tiparele sihastre.
Quarci,-îngenunchiate astre?
Scânteind, câte-s ucise
Universuri, paradise,
Claruri, roiuri, vise ninse
Ochiului ascuns promise
Primăveri de îngerime
Foamea fiindului?
Ciclică naştere
Întru cunoaştere
Prin zodii maştere...

IMN

Înviorare de viori,
Ale pădurii ancestrale...
Poieni care surâd prin nori
Şi-n auritele-mi vocale
Denecuprinsului Acum
Cuvântul reînsufleţeşte
Mărire Verbului ce Sum,
Al Legii care se jertfeşte.
Pe Sine se jertfeşte.

Codul străpuns
(al lui Saurid)

Viscolite în floare
Cărțile noastre
Sub fluturi
mute-n
Lucrare.

Iar invers piramida
Rabdă în mumii
Omida.
" iar ca sentiment
Un cristal".

KIMONO NIRVANIC

Motto:
Aud antimateria cântând

Ninge, după răbdarea cea mare:
Îți dăruiesc acest kimono
Te sărut în floare
cu fiecare fulg numărat.

Primăvară semantică,
Lumină- lume
Sieşi- etern
născătoare.

DRUMUL CLIMEI

Nu poate fi doar acesta
Al eonilor
De la Amazonia
La cactuşi
Ultima Thule
Este în Specie.

CHEIA DICTATURII

Sediul fricilor

Este în Plexul solar.

Plagiatul lui Marx

Conştiința
Trece păscând
prin stomac.

Baudelariană

Mă bucur
Să vă alung
Urâtul iernii:
Al duhului
Şi-al cărnii.

Nanopoema

Când visăm, nu trăim,
e altceva.
Bucle de timp,
estuare, lagune.
Avataruri din
nordice rune

DEDICAȚIE

Duminicală, tandră surioară
Ți-am scris prin vis cu nourii de-aseară
Şi cred că au ajuns deja la tine
Ninsoare-ncetind uimiri divine

Un kimono! Bătrân român haijin,
Cu-al ikebanei roşu-alb suspin:
De inimi Mărţişor, cu firu-n Cer
În aste viscoliri ce vin şi pier…
Amor platonic, logos-prunc străpuns
La seminarul cel întrepătruns, -
Duminicalo! Verbul mi te-a uns.
N-am profanat lacteea ta menire
A sânilor clepsidră-n primenire
Ci doar am degustat, m-am înfruptat
Din Ramul Arcuit. Am sărutat
Prin somn preaplinul sacru, revărsat…
Şi nu-i păcat!
Cu fruntea-n tine am îngenunchiat
Tandreţeo, trup încuvântat.
Mă vei primi, când imprudent voi ninge
Prin reveria ta, a te ATINGE?

Eseul inventivității

Asemeni angrenajelor
De transmisie
Prin roți dințate
În ceasornic
- precum în sistemul solar

pagini din pagini
Cartea ta melodioasă
Cartea mea rezonantă
(reparând vindecând
Durerile - fantomă
ale brațelor gemene -

Invizibile aripi)
Şi rubinele
simetriei cristalelor
ca Stare devenind viață -
înainte Visată.

CODEX

Nimeni şi Nimic nu
Arde mai diafan
Cum suma de vieți
Regândite poetic
Zeitatea sublimării
Prin Arte.
Pagini din pagini
Odăi din odăi
Oglinzi din oglinzi
(Solzi înălțați inefabil
În azuriul
Cunoaşterii.)

Nanopoeme

Trenul interstelar
Curge ca printre degete
Apa licărind

*
Ochi de vulturi
Orbi
Deasupra

Lanului cu corbi
Al lui Van Gogh...
*
Răsăritul
Latent
În fiece
Asfințit.
Gând printre
Cuvântul ca trup
Şi cel negândit.
*
Poezia este
În măsura
Straniului din ea.
Logica, logica,
E altceva.
Altcineva!
*
Pe terasele
Urzelii
Ursitoarele
Altoind arborii
Gânditori
Ai runelor.
*
Tatuajele
Astrale, ale
Quarcilor;
- auriul
ochilor tăi
de libelulă. Absurd levitând
gravitația hierodulă.

AUTUMN

Prin teascuri, dulceo, mierea-i sângerie
Ții minte cum zvîcneai acolo-n vie
De simt şi-acum, în astă poezie?
De parcă-n vârste-mpreunați şi-acum
Muşcăm din logos sâmburi şi parfum
Ne înfruptăm din interzis necum...

Gelos pe cel din dragoste căzut
Păstrez săgeata înviespată-n scrum
Pe-ngândurata-mi trestie, Aum!
Septentrion natal, bruscat ciorchine
Al sânilor, din goliciuni preapline,
Mi-l scutură, îngenunchiat în tine.

Te beau şi te mânânc, hulpav! Deci sum...
*
Doare golul amputării
Inocențelor pierdute
Creieri - greierii muierii
Anorgasmic - stalagmite.

*
Dinspre preluca sacrelor stihii
Murmur monadic, morți şi încă vii
Şi soare sfărâmat, entelehii...
Săgetătorul ochi când va orbi?

Mitopoema întâia

Miturile, utopiile, fac dinamica lumii.

Precesive.
Nimicul vindecă, uitarea, cuvântul
Prolific prin spulberare. Cunoaşterea
A cărților sparte, pe muntele Hermon.
Doare iluzoriu
Îngerul căzut în femeie -
Golul amputării..
De unde, de unde
Verbul coborât, a pătrunde?
Din sus şi din jos spaima vine, devine,
Dual alterego,ascunsul din Sine...
Alfomega, binarul şi smulgerea-n zbor
De unde, de unde galacticul Chor
Şi murmurul tragic al jertfelor mute
Etern repetabilul structurii-nnăscute
Zburate-n rotundul de zări, protoplasme
Delir al popoarelor, sacre fantasme
Sinistrul ce naşte prin iarăşi dividere
Incestul teandrei din prima ucidere.
Sophia...? Divina, prin onto-refacere
Orfana mutație-n lume postfacere.
De unde, de unde, răspunde!
Ăst cuget ce moartea-ți ascunde?
Nimic nu a fost. În Acum-ul etern
Se-agită treimea, dantescul concern
Nici sus şi nic jos, ci ubicuu gravid
Al Sinei din Sinele orbului vid.
Ci Ochiul compune, din ultra-lucid.

1.
Acum, chiar acum! Nemaifiindul vreodată
Continuumul arderii curge, desfată
Să iarăşi pe Fiul să-l nască, a-l duce

Din vis increat, întru cruce
A Nopții Fecioară-nstelată
Lacteea Necropolă... Cine?
Lumina-ntreruptă-o susține?
2.
Nimicul, fiindul devine?
3.
De marmora morții, preagreul,
Îşi sfarmă-adorându-l pe Zeul.
4.
La Hermon, sublim, Hermeneia
Au contrafăcut Epopeea
Şi-n somn, împărțit-au Femeia
Descinderii-n lumi, Mama Geea.
Doare iluzoriu
Îngerul căzut în femeie -
Golul amputării..
De unde, de unde
Verbul coboară, -a pătrunde?
Tu, crucea mea vie, răspunde!

Ad inferros

Cine a coborât odată în iad,
se va mai întoarce.
Din Rai, ba!

Mărțişoare lirice

Al înmuguririi
Somptuos îşi scutură pădurea
Coamele de viscol sărutate
Fieru-n piatră rabdă ca securea

S-o ridice brațul sorții, iată.
În alburn pulsează verdea roată...
Mugur nou plesneşte, înc-odată.

Al aritmiilor
Cuiburile, toamna târziu, prind aripi
şi se desfrunzesc în sus...
Tu, inimă, dor trist, pământ nelocuit,
Cuvinte n-ai să ştii că s-au sfârşit
Prin începutul lor, iubirile... şi nu-s...

Al Sânzienelor
La tropicele nemuririi
Ne plăsmuie absența zei
Îngenunchiem cu al iubirii
Nesațiu-al morții alor mei...
Eu ştiu o patrie chemătoare
Întoarcerii eterne-n vis
Acolo cântecul nu moare,
Primăvăratec paradis
Se tânguie, de leac, prihana.

Al vindecării
ninge îngere
născut din plângere
sacră constrângere
orb prin atingere
foame de stângere
sete de stângere

Epistolar în metru cuantic

Nu vă mai mortificați, mă fratre!

Nu ne mai mortificați.
Lamentați-vă exprimându-vă,
Dar nu vă mai mortificați
Rogu-vă.
Nu verticalizați
Orizontala.
Nadir latent, atent
Şi-al nopții soare!
Cardiograme jubilînd tropare
Cu a popimii-n van complicitate!
Râzînd să-l doborâm de pe cetate
Pe androginul Moarte.

Zburați împădurirea Vieții-n Carte
Iubiți, prin arte!
A deveni.

EURILE

Eul nocturn, eul diurn.
Eul matern, eul patern.
Eul martor, eul implicat.
Eul supărat, (uterul),
eul excomunicat,
eul negândit, eul revelat.
Eul migrator, eul precesiv. Culminațiile.

DE AMOR

De unde revine acest sentiment
Ca gândit prenatal, ce ne dăruie?
Suspinînd ca parfum inocent
Şi sub care chiar aura jăruie...

Dimineața involtă ca umerii tăi,
Însorita ei ploaie-mi sărută
Bulbii gemeni muşcând, ca doi miei
Alăptați de doi sâni, foame mută.

La ieşirea din somn, vag visată
Între om şi cheruv încă fată.
Solzii-n sclipăt de lumină zburată.
Senzuala de sine atingere
Trup luînd, de Cuvânt, şi de spin,
Feminitatea ta ambiguă, îngere,
A şarpelui adormit sub un crin
Încât vinovată prezența ta cere
Cu o străveche, în lume, frustrare,
Leac geloziei originii-n sfere
Suferind a-ntregire-n durere

Pe atlazuri asprite ca fruct interzis
Muşti şi sâmburii-i spargi de-ntuneric
Curcubeul în doliu-ntre noi, paradis
Alungat în semințe, feeric...

MITORUNE

Doamnelor *M*

„ Într-o zi vom deveni vizibili”
(un vers din memorie)

Scăldați în Cealaltă Lumină,
a stelelor se vor întoarce
vor reveni în splendoarea
de care au cântat orbii aezi
şi cei doborâți
opturați
de neputința
de a muri
Pasărea fără umbră
se va refugia pe umărul lor
Un anlumină într-un zvâcnet
ultim, de naştere.
Atunci cei descinşi sub semn
din dihotomica seminție
luminoşi deveni-vor vizibili
ne vor înnoi
din cunoaştere
în sferica naştere

LUDENS

Am cercetat întunecate zone
Şi-am coborât ramificat infernul
T, chip furat de oarbele lor clone,
În gheara lor cu solzi, Euridice,
O hologramă sângerând, ferice (!):
Muşcau reci histrioni fanați din sternul
tăiat în flaut;
cum şi Beatrice
Pe Dante l-au trădat. Din mit un zvon e?
Ecou-acestui vag poem visat?
Şi-i briliantu-n noaptea grea sfărmat.
La malul morții, Charon zace, beat

Iar în amonte capu-mi cântă: „Non e !”
(În increat visează clone)
Sub clopote de Nevermore...

ULTIMUL AUR

Nu departe-n adâncuri
În Apusenii Metaliferi
Înghețat în splendoare
Ultimul aur îşi reface
Cohortele Investitorii şi parveniții
Înrobirea şi blestemul
Cartea vieții aşadar a morții
Piramida inversă
Şi inteligența rebelă
Memoria stratificată
A zeilor canibali
Şi nimeni nimeni nimeni
Apropiata cunoaştere
Din viitor nu şi-o va aminti:
Cifranumele din elemente
Codul lui dumnezeu
Sieşi ascuns :ca să devină
Telurul cu ghiare ?

Arborele Matusalem
Poem în proză

Undeva în California
Arborele Matusalem
A împlinit numărați
În anii umanului

(din interregn)
Vârsta de 4841 de ani
Iată înfăşurat alburnul
Spiralei lumii noastre
Şi nimeni nimeni nimeni
Nu cercetează semințele.
Inversând Timpul

La bellezza (Frumusețea)

trad. Dănuț Grădinaru - Italia

La bellezza è fragile splendore
niente non ti rende più vulnerabile
desiderata da tutti, mangiata
con gli occhi- oh come determina
la predazione e la croce!
Per quanto stai schivando ti
fai vedere più attraente.
A volte come il frutto ancora acerbo
pianta esotica della discordia.
Cespuglio fiorito ermafrodito
ocra d'ibis e mimesis del pavone
causando la cecità del sole;
tradendo la transparenza
della divinità.
nei fuochi che camminano
e volano.
Se tra il vizibile e l'invisibile
si insinua la notturna rottura.

La bellezza decade estetico
e izoterico
dall'amore, all'odio.
La bellezza puo essere
addomesticata
mediante il sequestro
ma solo multiple
solo unicità nella pluralità
solo nel orgasmico
colto di sorpresa
sospettando notturno
l'arcobaleno...

Kimono nirvanico

Sento cantare la materia
Nevica, dopo la pi
ù grande pazienza:
Ti regalo questo kimono.
Ti bacio nel fiore
con ogni fiocco contato.
Primavera semantica
luce- mondo sè stesso- eterno
nascituro.

ULTRA

Fostele frontiere ale Memoriei...
conturate tremurător în ultravioletul
anamnezic al stării poetice.
Şi nu departe de zidul de iridium
al edenului, lasserele înghețate
ale Cheruvimilor.

PARABOLE

Poet ascunselor egide,
vânat de-oculte, ale Sorții,
prin veac bolnav, săgeata morții
cu care-ai scris, te va ucide?
Cei care ard singurătăți
furate zeilor, odoare
ale-Ntreitei Vietăți
sub stigme neîndurătoare
Renaşte Geniul Nopții Mume
nesații tânguindu-şi morții...
Vai frumuseților din lume
de-urâtul spaimei şi proporții
Etern- dorințelor de imuabil Nume...
Muze-ncarnate-n foamea Firii
răpite-n zodii, basm năuc..
Poetul, regerob Iubirii
înnebunirii şi pieirii
damnat acelui cuib de cuc
ascuns vederii, spre-nfruptare
la Sapho-ntre picioare.

VIRGO BLUES

În sus, pe-amonte de cascade
salvat de-al stigmelor înnec,
la cuib de stele, prin balade
de vama sinelui să trec

Am stins şi receea lor lumină
din oglindiri sorbind izvor

cu pumnii,-ngenunchiind în tină
ți-am sărutat al sânului ulcior
Geloasa mea zeiță-n vis, Venera!
Răbdarea ce supune emisfera
de sus în gemelara-ai, din Lumină
căzută-a se-ntregi-n Orgasm-Himeră -
Fecioara - logosferă.

Arcanul Inteligenței ubicue

Dalb ied zvîcnind prin fracții de-ntuneric!
Te v-a-njunghia, la zei, din Logos Sferic,
Geniul nebun, flămându-mi ezoteric?
M-alungă muzici sacre şi m-ajung
Prin inversatul timp spărgînd Durate
Murind prin moarte legi neîndurate -
Ascuns în nume, Sensul să-mi străpung?

Târziu al lumii-n lumenii-utopiei!
Reumple-mi de misterul poeziei
Ființa, ca să ştiu că moartea-mi vie-i!
Prin catacombe, zvonuri şi meandre,
Deneatinsul spirit, jocuri tandre
Mi le ucid prădalnice casandre

Şi din chiar moartea lor, prin altoire
Hybris renaşte-umana mea iubire
Neînvățînd nirvanica murire.
Sine ucis, sieşi gravid. Mirare
Pe curcubeie aiurînd, din soare.
Bătrâna dogmă-n legea simulacră
Țîşneşte-n Arc Genezic, megachakră.
Sophia, hieroglifa-mi, sacră.

DE AMOR TÂRZIU

Smeura-n spini e-al buzelor prinos
Se zbat asupra două libelule
Smerita mea dorință-i de prisos
În broderii de vagi hierodule

Mi-e scrisul mătăsos, din asupriri
Ce-alunecară spre înnebunire
Ci partea însorită-n amintiri
A inimii, muşcată de-o iubire
Cu mii de fețe-adastă sub zefiri

EL-EA (2)

Iscat a se-ascunde
Numit nu răspunde
Ei-aici şi oriunde

Se zbate-n rotunde
Talazuri de unde
Născând muribund e
Răspunde, răspunde!
Nefiind ne pătrunde

DICTEU

Prag al durerii între veghe şi somn...
Ninse urmele sanctuarice hore
Zeul orb ascuns sieşi ca Domn
Rătăceşte-n crsitale sonore

Marele Puls al Fractaliei! Sorții
Denestinsei lumini prin cunoaştere
Glorie Egidei celeste, nemorții
Ce se repetă pe sine, prin naştere.

(Popoare străbune ascunse în nume
Propriei istorii din simulacre
Galacticul Arbore rămuros, paideume
Oglindindu-ne Eon, gigachakre.)

GOD MORNNING

Notre tendance à oublier est fascinante –
...Il y a certains individus qui rêvent du Comunism.

God mornning gemelar, eclectic good
De unde-mi semeni, ningi,
Cuvintele-n talazul ce retrage
Duhori, miresme, zdrențe, orb prohod
Atâtor naufragii, hierdule
Morganicelor, ultimelor Thule?

Subconştientul Tău Plural devine
Prin prea devoțiune şi iertare?
A tatălui din fiu. De spaime pline
Mistere stăpînind, câini orbi, divine,
Atribuite sau prădînd doctrine
Prin satrapii. A stigmei Voastre cine
conduce moartea, prin înfometare?
Unul tăiat, Jahweh şi Elohim.
Milenii răsucite în Proporții
Din entropii altoi hibrid a smulge
Ascunsa-ți seminție, Demiurge ?

Ucizi în opera-ți cea asuprită
Tot ce fiind devine, se agită
Abis din Ape-n holbura-ți de fiare
Zeu dublu, canibalică Splendoare.
Unul tăiat, Jahweh şi Elohim:
Noi, cei aduşi aici de moartea Ta murim
Abject sublim.
Retro, Elohim!

PROTECTOR

Viscolit de curcubeu
Poetul orbise în zeu.

Die Weltschmertz

El - Ea,
între Die Weltanshaung
Şi Die Eeltschmertz
Şi pe colaterale
Rămuros sălbatic
Înnobilând sfericitatea
Imuabilă
Principiul dual ordonator
Frica şi foamea
Energofagia reciprocă
Halleluiah!

Zei canibali

Nimic mai insuportabil
Cât timp trăim
Decât conştienţa

Despărțirii de ai noştri
Rupând din noi Înşine.
Iată de ce
Râde-plânge
Al nostru suflet
Aici,
Sub cearcănul lunii
Unde îşi au scăldătoarea
Curcubeul cu ochi şi
Păunii.

Ferpar

Aici ca niciunde
Perpetua întrupare
Întru deztrupare
Te gloriam
Celestină eroare
Ca să se adeverească
Moartea cum moare.
Oare?

CODEX AUREA
Lui Carl Gustav Jung

Nici alfa nici omega
Drum fără capete
Miriade de dumnezei scânteind
În feminitatea de sine gravidă a

Ciber- spațiului Galateea...
Scrieri, transcrieri sunt toate
Sângerarea moluştei
- suferință a viului
- în abis -
- uneori perlă..
- urma şarpelui
- pe nisip

urma pereche
a păsării pe omăt
(brusc întrerupte)
a iezilor pe morminte
a dârei de melc
pe nuiaua radiestezică
a umbrei păsării
pe fruntea ta
a durerii - fantomă
a organului amputat
poezia poezia!
psalmodiind fluturi
în urgia
care renaşte lumile -
primordial simț pierdut
cenzurat ca gol geamăn de aripă
dincoace de Vis
unde cuibul nostru
iubito îl leagănă - clatină
vântul - cuvântul
de leac - descântul

(erori sacrosancte
de a căuta
aurul înghețat al zeilor

în orgasmul femeilor
îngerime doborâtă
de propriu-i nesațiu
dintre uhronie
şi spațiu)
scriere ecou muzici
care se întorc de parcă
se lovesc de viitoare
ziduri sanctuar al memoriei
în care îngenunchează
îngerii orbi de nemoarte
scriere, lumina mea
care caută alt început la ieşirea din
fiece carte...
Nici alfa nici omega
Drum fără capete
Miriade de dumnezei scânteind
În feminitatea de sine gravidă a
Ciber- spațiului Galateea...

APHORIA

Poete, omule, tu poți fi,
sau nu, propria ta cappo'd-operă.
Numai moartea ratează.*

BINOM

Exotic, înspinat sau orhideic, scrisul meu
Ca faptă-a creaturii ce din Sine
Se smulge, a zbura din întuneric,
Spre Cântecul chemărilor divine

Nici ura, nici iubirea într-olaltă
Nu-ntrec, ca suferință de-a uita,
Ce ți se-ascunde doar când se arată,
Şi iarăşi naşte ca Ființă, Ea.

Poesia sacrum est

Ea
Poesia
Din sus de radacini-ghiare-coroană
Ea, cuib cu diafan zburător
Ea
Mimosa pudica
Ea
Brânduşa din
Urma de urs
Ea
Lacrima gheţarului
Ea
Primula regala
Ea - sămânța
Lui El.
A se adeveri **necum** Azazel.

Catren final

Duh răsucit în carne
Ca volbura pe-aracul invizibil
Doi sprijinit de Unul. Verzi lucarne
A celui in eternum indicibil

Heacker sublunar

Fractalia pulsatorie
Dezveliri hieratice
(PI)ratând în proporții
Unicitatea
eroarea enunțului
Eu sunt „Alfa şi omega”
mirosind puternic
A ihtiom a frică
A principiu Ordonator
Prin autodelimitare
în univers nefiind
linie dreaptă
daimon întrerupt
de la surse luat prin surprindere
onto-suspendat
Genii prin înnebunire
Probabilitate
între proporții
numărând invers
morții... ca să se împlinească
CE?

ELEGIE

Dacă tu eşti
Primăvara mea,
eu sunt primul-văr al tău:
între noi, iernile vin şi se duc,
vin şi ne duc.. Inimi gemene,
cuiburi de cuc.

2.
ascunse rădăcinile
ghiarele
şi în sus tulpina
suspendînd coroana
să-şi bea moartea
soarele..
El, soarele-acolo,
Şi-n noapte,
Noi ai uitării
Plânşi te puii orfani
Peste oarba memorie
A vârstelor
Şi peste toate iubirile-
Cuiburi de vânt
Sărutate
cuiburi sparte.

Solilocviu ca partedin

- fratelui poet Ioasn Evu-

Poemul holistic

Motto: *„Istoria e un coşmar din care aş vrea să scap”*
E.E. Cummings

-„ Sfâşiat de concepte-ntre ele barbare
Zvon desculț din celesta-ți lucrare,
Smuls întru zborul cu aripi şi ghiare
Al proporției sacre-n duala-ncifrare?
Cine sau ce îmi eşti tu, cel ce sînt,
Înnăscutul uman? Remanent Hiacint

Al splendoarei originei Logos-cuvânt?
Inversînd devenirea sub alt azimut?
Al mutației Ființei prin foamea din lut,
Geamăn vitreg al celui ce-n om a căzut”?
- „În acest încă viu anotimp un sărut
Îți implor, cel din zodii căzut,
Al Strămoşilor! Melos ocult...
Cine sunt, cine sunt, întru care
Zbatere-n acum inumana-i răbdare?
Zeu gândit auzit înălțat în azur curcubeu
Cum pe dealuri, copil, zburdalnicul zmeu„?
-„ Fiu al Nopții, uman-cognosibil:
Într-o zi deveni-vei vizibil”!
- Sfânt genunchi fruntea-mi suie-n azur
Adorând energii ucigaşe-n străpur
Sanctuar, cel pe umeri purtat? Nevermore?!
- Să ard dinspre morții mei duşi, apatrizi,
La mişcate-n oculte fruntarii?
Ucizi
ce-i făptură?! În opera-ți fiind
Demiurg? Curcubeu viscolit prin Colind?
- Te sacrifici să naşti, ucigând?
- A muri moartea lor cum să-nvăț?
(...) Programat din Eonii duali, glaciații,
Prin distrugeri geneze să-nfrunt,
re-creații?
Prag şi boltă-n Arcanele Marelui Cine,
Miel zburdînd pe mormintele
nemaidivine?
- (...) Într-un sieşi ascuns Experiment
Nepătruns,
Gemelara-mi condiție, Logos străpuns -
Nicio moarte n-o stinge, să-şi afle răspuns?

Sublunara-mi Ființă te cântă din plâns:
Ca să poți deveni, orb principiu, şi nins -
Al cunoaşterii toate-ntr-un Unic,
nestins?
- *Iată, sunt! Încă sunt, sacrul doare!*
Melodiindu-ți misterul cu ghiare,
Diafană-n milenii Splendoare!
Întru indicibilă sieşi prezență
Râd murind Partedin. Inocență
Nimănuia cerşindu-i clemență
Pentru culpa cripto-arhaică
Din mitologia iudaică!
- Răstignit de străina memorie
În labirinth, în istorie!?
Fiii mei, fiica mea! Jale-mi e că voi pleca.
- Mierla-mi râde pe umărul stâng,
cuib zburat,
al Chemării ce tragic alungă, (mă zbat!)
Scutur pomul ce smuls a zburat!
Cod pulsînd, dumnezeu al Memoriei
Neatins de monstrul istoriei.
Vindecat de monstrul istoriei.

Şed pe-o piatră, aici, lângă râu:
Curg murind, melodios, Cuget viu.
- *„Fiu al Nopții, uman-cognosibil:*
Într-o zi deveni-vei vizibil”!
Fiii mei, fiica mea!
Jale-mi este că voi pleca nechemat.

Testament 1

Aspră mătase, purpură divină!

Aici, unde subcuanticul dezbină,
Aici unde e Totul ce înseamnă, -
Interior solar ce-n luna plină
Prin oglindire Ființa ne-o îndeamnă
Spre dimineața anilor-lumină -
Dumnezeirea-n oameni să devină...

Testament 2

Din nenumărații vârstei - circuit,
Fără număr - nume, unii au murit

Din preaplinul geamăn cât ai dăruit?
Câte ai dat ca daruri, ori te-au jefuit?

Suma de nimicuri cât te-a cheltuit?

Din distrugeri arde recele zenit
Remanența urii din ce n-ai iubit

Plante târâtoare-ori spiralate iederi
În asompțiune, să te-nalți prin pierderi

Scrisele-amintirii, auzitul gând
Fie să răspundă-n timp melodiind,
Înzecit, talentul, Harul hărnicind...
Omenind Ființa,
îndumnezeind...

Mic oratoriu holistic interminabil

- poeților români

Aşa funcționează
F u n c ț i o n e a z ă
Duhul celui cu har spirit ce se agită
Sporind din ceea ce dăruie
Reînălțat din pierderi
Speranțe fluturând împrimăvărare
Iezi zburdând pe netezite morminte
Înnebunire care vânează energofagică
Alungându-şi țintele
A nu ucide la izvoare
Cel însetat
Filogenezic îngenuncheat...
În hiatusul sfânt - remotivant
Al învinovățirii de sine
Semnificatul dintre animalul viu
Şi trofeul decapitat ?
Aşa funcționează, fun-cțio-nează
Verbul îmi doresc declinările
îți doresc vă doresc
a iubi însă nu spre a lua-n stăpânire
a iubi deoarece avem de asta nevoie
mai mult decât a fi iubiți
mental individual
mental colectiv
info-genezic verbul
a d e v e n i
aşa vede clar ochiul compus al
inteligenței ubicue
Aşa funcționează efectele
credințele arta estetica Fiindul
între cutia pandorei
şi cutia neagră
a memoriei:

c i r c u l a r e

II
Aşa funcționezi, tu al meu suflet
Desculț prin grădina raiului
Al limbii române din colinde
Accelerator duios de fluturi
Zefir şi meandre-cascade şi
Lanuri de in în delirul tahionilor!

III
Ies în calea mea, cu mine mă-ntâlnesc
Transfigurat revenind din cunoaşteri
Nu am orbit de muzici splendori suferințe
Mai tăios diafanul şi sunetul râzînd al
Poliedricei metamorfoze!
Înfruptați-vă: aorta-mi pulsează
Pe colaterale râul şi ramul
Îşi refac structurile
Cum alunecatele nimburi
Sfinte ce-şi renasc bucuroasele sfere!

IV
Celor ce nu li s-au dat
Au luat.
Celor ce nu au păstrat
Prădat le-a fost.
Efect răzbună
Erorile.
Precum în popoare
Aşa şi în celesta lucrare.
V
Aruncat peste bord la timp

De cei pe care i-ai plăsmuit
Olaltă cu jerbele şi tânguirile
Sărbătorit negru în absență
Între efectul doppler şi efectul fluture
Între smochinul ucigaş
Şi scânteile lui iov
Între cain şi abel
Şi iosif şi frații săi
Şi între alte o mie de paradigme
: mi-ai lăsat dreptul
Nume să dau
Felurimilor Tale.
VI
Ca să mă întâlnesc cu Ea
- Călugărița -
În capcana celestă Orgasmul.
Să se adeverească incestul
Virgo - Sophia. Trans- Mutația.

FEMINITATEA

Ieşind din somn ca tot mai de departe,
Din cellalt timp, al tulburei durate...
Morminte verzi de alge şi sfărmate
Ulcioare oarbe, scoici puțind a moarte

Se-ascund în nume zeii tulburi.Carne
Sieşi flămândă;-n vijelii se sparge
Singurăciunea lumii sub catarge:
Crează ce distruge-ntre lucarne
Eternul Instabil... Insațiabil
Multiplul Unu, spirit imuabil
Cu dor de sine,-al nopții de lumine...

Tu, suflet plâns al Purpurei Divine
Din rană perla-ți dărui... Feminin e
Misteru-ngenunchiat: Astfel
DeVENIM?

Un pamphlet ma non troppo

A rata e un principiu ordonator
Îmi diafan spuse ochiul compus al
Libelulei fiica scarabeului
Mutația inversează duratele
În fractalia esher ashe esher
Diminuarea masei în favorul substanței
Ți se ia ceea ce din prea-plin dăruieşti
Afli despre tine însuți că n-au murit
Integral Muzici şchioape, surde muzici
Fra preasmeriților.
Se convertesc la extreme fund -
amentaliştii
Prostituția coropişnița cu picioare mici-mici
Segmentară şi propice clonelor
„Un miliard de draci pe vârful unui ac
Cum explică adânc- preafeericul".
Ai fost un jet Care filosofează.

Ieşi zilnic în cetate şi vezi ce nu crezi
Cârpe nirvanice pansamente ghipsate
Grafitti sex oral liceal, jehowişti şi rupte-în-fund
Cu ambele vrane flămânde -
ca textele suplimentlateralartistice
Ale lui cristaandreiumplut şi boc-nerii
Cotoii- mormo-sim-ilor vidia (nu)..
Intraductibilă patrie a mulțimii lui Grizzu

În Parcul Corvinilor cranii de câini comunitari
Şi cățeaua molda covrig pe capacul canaliei
Zdrențe bikini chiloței primelor orgasme
Mai numeroase decât cele d'antan
Când cenaclul lui a. p. vâna mancurtizarea
Prin experimentul violului colectiv
al kulturii (de sine). Poetul Of. scrie
un „tratat despre muscaria
oțetului embrio- complexului Edip"...
musteşte cartierul de grafitti-mani
ge-nia-lo-izi!
(Uneori nimereşte ce-a pierdut ca spânz
Francoise Villon şi translatorii.)
Ca să facă suportabil autorăstignirile boante
Şi noul autodafe and pelerinaje la moaşte
Aestetici cu vierme propriu
Vedenii ale culegătoarei de moluşte
a lui Wermeer
Delir al subcuantelor şi mărunte bizanțuri
La margini, ale gropilor comune
Antimetafizice bre nekita
Dacă vrei auzi prin Pauşalia că voi fi murit
O, tu, cea care desigur exişti
Să nu-i crezi: Nedreptatea e
transmuritoare şi ea
Cum clona de-o matrice, neadevărul
Să se adeverească prin paradox
Paradgimele foamei de sine, de nime.

ELEGIA ABSENȚEI TALE

Lovit de vârste ca de vâsle valul
Ce-îmbrățişează prin complicitate

ca-n aşternut orgasme repetate
(plutirea-n sfânt văzduh) să-ți sorb graalul,
O, nebunie ! Fost-am împreună
tot mai departe-n răsărit de lună
spre Patria din vis, originalul
tipar adamic.
Vag divin răsună
al îngerimei spleen, transcedentalul
fantasm celest de stare amputată...
Denecuprinsul verb trezitul, iată,
în ăst poem: o rană vindecată...
Zadarnic chem ce moartea-nfometată
mi-a smuls, lăsându-mi muza, idealul...
Îngenunchiat, cu fruntea retezată
Voi răsuci, melodios, pumnalul.

De adio

Ceva-n lume-i spre sfârşit..
Să renască-n cea murit
Să renască-n ce-a murit.
Gând se face, auzit,
Umbra norului zdrobit
Să reintre-n piatră
Viul, rob născut iubit,
Fiica - fiul mult - dorit...
Îngerimea-n om lovit
Îngerimea-n om sfințit:
Au promis dar n-au venit
Au promis dar n-au venit.
Aina- Daina, orb misterul

Zdreanța purpurei, bălaur
Când îngenunchiase Cerul
Din splendoare-n frig de aur.
Gând se face, auzit,
Moartea ce din spate sare,
Drumul cel din zeu umbrit
Răsucit cu solzi şi giare
Frate vânt frate mai mare
Asuprit de gelozia
Care ne-am mâncat fetia
Dinainte de născare
Hău din elemente greu
De ubicuu dumnezău
Ți-am murit murirea eu
Partea ta de binerău
Boala ta de bine - rău...
Frate geamăn vânt plebeu.

Bate coasa-n deal şi-n vale
Moşul, tata-n basm postum
Vine mama cu mâncare
Umbra norului de fum
Umbra norului, de scrum
Din trecut etern acum
Din trecut etern acum
Mare geamăn pomul-om
Înrăit altoi - genom
Dintru preaiubire
Spre înnebunire.
Scutură cireşe coapte
Se culege singur El
Mi se face-n suflet noapte
Dor cumplit şi-un ghiocel

Lacrimă bolnavă, miel...
Sărăcie din preaplinul
Harului din jos prădat
Ce-am pierdut de la Divinul
Dăruindu-l, m-a trădat
Dăruindu-l, m-a trădat...
Tune bezna-n tot ce moare
Şi ne trage sub pământ
Foamea lumii, cea mai mare
De cădere prin cuvânt
Doru-mi-i de ce mă doare
Scuturîndu-mi pe ninsoare
Sângele, cel ultim sfânt
Cântecul, cel ultim sfânt...

Aina- Daina, orb misterul
Zdreanța purpurei, bălaur
Când îngenunchiase Cerul
Din splendoare-n frig de aur.
Mare geamăn pomul-om
Înrăit altoi - genom
Dintru preaiubire
Spre înnebunire?
Ceva-n lume-i spre sfârşit..
Să renască-n cea murit
Să renască-n ce-a murit.
Viul, rob născut iubit,
De esențe asuprit...
Fiica- fiul mult - dorit...
Îngerimea-n om lovit
Îngerimea-n om sfințit:
Au promis dar n-au venit
Au promis dar n-au venit.

Gând tăiat, străpuns, ucis,
Hăituit din paradis
Miel de jertfă-n tot ce-ai scris
De adio.

Psalmul mielului negru

Baladă, suflete pierdut...
Îngerul rău frumosul slut
Căzu prin sex orgasmic – mut
Prin dulce-atlaz cu spinuri, cnut...
Femeii voastre-n aşternut;
Cu phalus mai vârtos, voila!
(Solzii splendoarei, curcubeu -
Neutro- fameni, sire Mathieu?)
Vibrau pe îngerul cel rău)...
Oh, yees! My Good, Mon Dieu!
Eheu !

ARS NOETICA

Năvod de grăunțe solare
întind unduind peste lume
cuvinte cu trupuri amare
şi-n miez invizibil un nume.

Iertarea

Culorile vii sting
în deşert
gânduri de care
te iert.

Eros t.v. nocturn

O descriere a orgasmului
***în Doime*. (variantă)**

Revelația post-coitum
pe scurtătura sincretică:
Ascultă-ne, inaudibil SieȚi-ascuns:
Eu daimonul-l iau prin suprindere
I n s t a n t a n e u !
Logos străpuns.
Puls, cardio-puls, recul,
Smulgere-zburare-vertij
Eu sunt tu tu eşti eu
Eheu! carne-carte-moarte-dumnezeu
Zvâcnetul clonei
În sâmbure geamăn
A nu orbi lumina Cunoaşterii.
Sub întrerupta pecete
A sărutului inaudibila rumoare a
Electronilor... Utopie rămâne
A descrie cu încentinitorul
Ontologia orgasmelor tale
Şi verticala punere-n cruce a
Îngerului în organic năpârlind
- tu asemeni scăldătoarei
eu asemeni cascadei -
Jertfe plăcute Daimonului.

Canibali demurgii!
Doimea asistată de-al
Treilea. Cu moartea pre moarte
Încorporând.
Jertfe plăcute
Daimonului.

Doimea asistată de-al Treilea.
A se adeveri. A se vindeca uterul tău supărat.
Mater dolores din aur smirnă şi mir
După glaciațiune După hiatus
Veriga lipsă şi în lanț reacția
Splendoarea foştilor solzi
Sfânt cabrând curcubeul
Încordarea punții Reuzier
Zvâcnetul clonei
În sâmbure geamăn
A nu orbi lumina Cunoaşterii.
A se vindeca uterul tău supărat.
Canibali, demurgii!
Cu moartea pre moarte
înnăscându-l pe Elohim?
Haaare, haaare-alleluiah
Yeees, yeees -
My good, oh my Good!
Puls, cardio-puls, recul,
Smulgere-zburare-vertij
Eu sunt tu tu eşti eu
Eheu! carne-carte-moarte-dumnezeu
Zvâcnetul clonei
În sâmbure geamăn
A nu orbi lumina
Cunoaşterii?

Ascultă-ne, inaudibil
SieȚi-ascuns:
Eu daimonul-l iau prin suprindere
I n s t a n t a n e u !
A se vindeca uterul tău supărat.
Logos străpuns, os miruns.

Dă-te prins, dă-te prinsă
Veveriţo din ghindă, tu,
Brânduşă-n urmă de urs.
Ninsă.

Sans titre

Asta ca eroare continuă
Al firii nesaţiu şi doar muşcate
Îndestulări
Ca şi cum stigma e să furi
Ceea ce s-ar dărui, dar nu ştie.

Duplicitatea treimii.

De adieu

Doru-mi-i de ce mă doare
Scuturîndu-mi pe ninsoare
Sângele, cel ultim sfânt
Cântecul, cel ultim sfânt…

Ceva-n lume-i spre sfârşit..
Să renască-n cea murit
Să renască-n ce-a murit.

Gând se face, auzit,
Umbra norului zdrobit
Să reintre-n piatră
Viul, rob născut iubit,
Fiica - fiul mult - dorit…
Îngerimea-n om lovit

Îngerimea-n om sfințit:
Au promis dar n-au venit
Au promis dar n-au venit.

Aina- Daina, orb misterul
Zdreanța purpurei, bălaur
Când îngenunchiase Cerul
Din splendoare-n frig de aur.

Gând se face auzit
Moartea ce din spate sare,
Drumul cel din zeu umbrit
Răsucit cu solzi şi giare

Frate vânt frate mai mare
Asuprit de gelozia
Care ne-am mâncat fetia
Dinainte de născare

Hău din elemente greu
De ubicuu dumnezău
Ți-am murit murirea eu
Partea ta de binerău
Boala ta de bine - rău…

Frate geamăn vânt plebeu.

Bate coasa-n deal şi-n vale
Moşul, tata-n basm postum
Vine mama cu mâncare
Umbra norului de fum

Umbra norului, de scrum
Din trecut etern acum
Din trecut etern acum

Mare geamăn pomul-om

Înrăit altoi- genom
Dintru preaiubire
Spre înnebunire.

Scutură cireşe coapte
Se culege singur El
Mi se face-n suflet noapte
Dor cumplit şi-un ghiocel
Lacrimă bolnavă, miel…

Sărăcie din preaplinul
Harului din jos prădat
Ce-am pierdut de la Divinul
Dăruindu-l, m-a trădat
Dăruindu-l, m-a trădat…

Tune bezna-n tot ce moare
Şi ne trage sub pământ
Foamea lumii, cea mai mare
De cădere prin cuvânt
Doru-mi-i de ce mă doare
Scuturîndu-mi pe ninsoare
Sângele, cel ultim sfânt
Cântecul, cel ultim sfânt…

Aina- Daina, orb misterul
Zdreanța Purpurei, bălaur

Când îngenunchiase Cerul
Din splendoare-n frig de aur.

Mare geamăn pomul-om
Înrăit altoi - genom
Dintru preaiubire
Spre înnebunire?

Ceva-n lume-i spre sfârşit..
Să renască-n cea murit
Să renască-n ce-a murit.

Viul, rob născut iubit,
De esențe asuprit…
Fiica - fiul mult - dorit…
Îngerimea-n om lovit
Îngerimea-n om sfințit:
Au promis dar n-au venit
Au promis dar n-au venit.

Doru-ni-i de ce ne doare
Scuturîndu-mi pe ninsoare
Sângele, cel ultim sfânt,
Cântecul, cel ultim sfânt…

Gând tăiat, străpuns, ucis,
Hăituit din paradis
Miel de jertfă-n tot ce-ai scris
De adio.

Porunca
adică ordinul

A treia poruncă:
A nu ucide
Trebuia să fie prima
Dacă nu ucizi
Eşti ucis

Asta au învățat
Oamenii
Războindu-se.
Aici jos dinsus
Extremele
Se reciproc
Determină:
Care pe care
Se extermină.

Istoria

Cei care au pierdut
ei vor decide
Evoluția
se vor răzbuna.
cu ochiul
multiplu
al Timpului.
Istoria o fac trădătorii.

Fără titlu

Apologeți ai cauzelor pierdute
Frustrați ai oarbei sorți şi-ai conjucturii
Împielițați din climatura urii
Din peştera dizgrației, redute

şi-au ticluit catacombari ai gloatei
memoriei putrezitoare-a zloatei..
Mortficarea-n chip de evanghelii
Îngenunchind cu-al preaîntunecatei
Gîndiri cohorta proastei psihedelii
Din recea lor simțire decăzută
Prăsila nu le piere, ci-nrăiți din teamă
Târâşul stirpei sterpe şi-l declamă
Dînd lumii ca să beie-n chin cucută
O, vanitatea ce-n cunoaşteri latră!
Determinată de ipocrizia
Mulțimilor, ca turma speriată
Ce bulucind i-urmează-n nebunia
Prăpastiei din orbirea lor căscată.
Îmbătrânită boarfă anticristă!
Nu piere, ci-n prielnicia tristă
Propagă dogma sado-massochistă
Scuipându-şi avortonii-n veacuri, iată.
E ceva-n om ce sinea i-o-nstihie?
Şi-a lumei sine-o schimbă-n nebunie?

Melos transilvan

Dulceamară dezmierdare/ toamnă-n oglindire soare/
prin sanctuare sublunare/
Frunte-ngenuncheată/ desfoliere- foşnitoare/
smulgere-ntru-zbor visat/ dor de nimeni/ Dor dinspre
păduri şi muri/ înspinați de rugi mahmuri/ cu
brânduşe-n glod de urs/ Aina-daina/ Leroi Ler/ îngerimi
înnălbăstrite/ duh văzut- văzduh năuc / mi-e târziu din
stalagmite) sub lumina de cuțite), din Colinde viscolite...
De adio de trădarea (uneia cu felurite/ nume-n cărțile
sfințite... Prin ninsoare

Durerea de a mai fi

„ a fi sau a nu fi?... Să dorm, să dorm" (Hamlet).

Unicitatea în fractalia, este absolutul paradox.
Doare – a - fi, doritoare întru rodire -
prin aceea că în drastic tăiate
Vârstele noastre durate ca *partedin* opera-Ți vie
Murind moartea ciclic
Murindu-ȚI moartea Ta ciclică
între Solstiţiu şi Echinox
insuportabil în clipa-Mi se zbate
deductibil Fiindul (cu vultur propriu) -
ca Eternitate.

Semantica

Oare gladiolele
au țâşnit
din sângele
gladiatorilor?

NECROLOGOS

Surd claustru de austru
Pe Parâng mai jos de sus
Oarbe semafoare nu-s -
Vămi d'antan, prohod cu lustru.
De bolnav cuvânt fanfare
Mercenare (non flaşnetă)
Duc la groapa sans ferpare
O cohortă desuetă

Sparte clopote-n milenii
Tânguie-n necro- litanii
Bulbucați ca batracienii
Cântă politicienii
Al cotarlelor vânjoalei
Hurmuzind prin boscoroade
Scheaună Amomîrloaiei
Pe-o manea „haulio bade!”.
La un colț răbdării hâde
Câinele Anobis râde
Câinele înlăcrimat
Care s-a corcit cu-n beat.
Hacana cu şandramaua!
Verbul cu picioare mici
Face ghem de şerpi, licheaua,
În palatul de chirpici.
Bine c-ai scăpat, Tâmplare,
De râme şi bălegare.

M-au întrebat

M-au întrebat unii, când scriu, de ce scriu?
- Noaptea scriu, la lumina răbdării...
Împingând un zburat mormânt străveziu
Cu sângele, înspre marginea Mării..

Fulgerat, fulguind între vou şi cuvinte
Care altceva spun decât ce mai semnfică
Pierd ca umbră ce caut, vânător dinainte
De vămile vârstelor ce ne ramifică
Dar pe cine exprimi? Întrebarea nu tace,
Oglindirea-ntre sine şi ramura Mumii...
Este ceva în noi, un război fără pace,

Al Ființei captive-n cunoaşterea lumii
Luați-mi cuvintele! Visând să vorbesc
Eu din cealălalt timp al luminii
Cu întregul din parte, dumnezeiesc,
Rămuros înflori-voi, cu spinii.

Poem nepierdut

Blond şi magic te iubeam
Fără vrere, fără stare,
Fată mare, lună-n geam,
Răsărind în tremurare

Mă visam visat de tine
Mă trezeam ca să te caut
Cuib de mierlă prin ruine
Zbaterea-mi rană de flaut...
Alungând mai tot ce caut,
Alungând mai tot ce caut...

Catren holospațial

O foame de spațiu a viețuitoarelor
Şi a lor foame de spațiu, mereu,
Precum în opera umanioarelor -
În holospațiul dumnezeu.

Entelehia (2)

Ciorchini ori spice text al lumii sferic
Foamea luminei rabdă-n întuneric
Din minerale-i fomea de-nflorire
Şi-n seve-i consanguina Lui iubire,

Multiplul logos jăruie şi saltă
Pe verticala foamei cea înaltă

Un Sine locuit prin devenire
Din arderi care curg. Sacra iubire,
Amorul prin latentele contrarii
Structura din Doimea Ființei, soare
Pe vârf de ac, scântei însămânțînd
Ubicuu energia, Cuget Fiind
Prin ce visat renaşte, devenind..

Entelehia-i grea de carnea-ți ce palpită-n
Preaplin al dăruirilor primare
Neştiindu-şi moartea naşte, nu dispare
Lumina vede? O îmbrățişare
Orgasmul, al durerilor fantomă
Reface-n Doi treimea din Pleromă
Fiindul-Sine, Fiul lumii, zvonul
În suflet râde-plânge, Nou, Eonul.
O! Viu nesațiu-al Vieții! Nebunia
E vindecare, prin Entelehia -
Poieion, prin onto-erezia -
A îndumnezeirii-n lumeni, poesia.
Prin arderi melodiindu-Te să curg
Inversul Timp căzut prin Demiurg?
Latent nadir răsăritor-n amurg.
Ci-n Eul - Ea, orgasmul dimpreună
Hristosul-Prunc, al gnozei, prin Sophia,
Fecioara lumii-l naşte pe Mesia.
Sfânt patos gemelar, din soare lună.
Pulsează-n Viu nefiindul-încă, Rună.

Blestem la Esteu*

În desfonctu'-acrit tarat
Ăl Mutantu-ncornorat
Care-n orb mi te-a lucrat?
Clopot surd şi spartAtom,
Omozeul din Genom
Fiaracurva de sub Pom?

Privilegii contra legii
Ura vrajba huhurezii
S-au scrîntit în tîrg moşnegii
Şi-n valoare sacrilegii
Putrezimei, pecenegii
I-a împielițat stihia
Precum sus, şi-n satrapia
Belzebuthului cu zvâc
Den balkanic isarlîk...
Schizo- razna barza- varza,
Vulturi ogradei, ciuhe
Cobaii lui Semyaza
Găinari- claponi, găoaza
Dublei funcții, balamuhe!
Neo-menschii paradeigma
Hicleniei greco-slave
Corcitura, făcătura
Borâtura and scursura
Din golem-progenitura
De Secreții şi cianura
Bio-speciei bolnave.
Pervertită-i sieşi taina?
Suflet viu din Aina Daina...
Cine-i, sîmbur spart?!Cu ghiare
Ne-a-nvrăjbit la trecătoare

Frați cu frați şi surioare ?
Clona-n stirpe, Cainabelu'?
Urîciunea-machiavelu'
Ăl gelos, lupit, pe Mielu'!?
Tune dracu-n Zău-rebel,
Ăl cu foame-n somn de El,
Hienă-n sacrul cerebel!
Au, Dorule, Răul-Rău
Mâncă Binele! ESTEU!
-El şi Ea, El-Iel, nu Eu!
În desfonctu'-acrit tarat
Ăl Mutantu-ncornorat
Care-n orb mi te-a lucrat?
Clopot surd şi spartAtom,
Omozeul din Genom
Fiaracurva de sub Pom?

- ***Esteu -Eşti nebun***

Anamnesys

Sate-ascunse-n văi ascunse
Celor de departe-n fugă
Trei de lemn turle mirunse
Clopotind a susă rugă
Prunc de zeu desculț prin rouă
Zac la rugul înflorit
Ca visat de mierle, două,
Inima-i cuib rămurit
Numărați cât dalbe roze
Şapte fluturi beau nectar
Dinspre munți metamorfoze
Şapte nume-n sanctuar

Opt culcat ulcior îmbie
Jar stelar entelehie
Înzăuat cu Apă Vie.

Starea geopsihică punct.ro

„ Ce e cu uraniul?”
mă întreabă
Silviu Guga
Nu e nimic
Cu nimic
Dragă Silviu
Nu e nimic Cu nimic.
Uraniul aurul cianurile
Stronțiul 90 şi întregul
Tabel al lui Mengele
Este în noi, în cei încă vii
Vrut-am să zic.

Nu mai zic.

Litur

Greu de sămânța-I sacră, Demiurgul
Se prăbuşi zburat-n îngenunchiere…
Atemporal pulsând fractalii - sfere
Număr captiv în nume, răsărind amurgul
Tranfigurând geneza-mperechiere
Să iarăşi fie Omul, Fiul, din Mistere
Ce pier a se reumple din Logos, ca Putere
Nesațiu-al Lumei sieşi austere
A se Adeveri-n orgasm Lumina cere

Gravida morții vamă: - Nalt Liturgul
Melodiindu-şi Ființa să devie
Precum în cer şi-n om, euharistie.

O, doar gustat Cuvântul sfânt mă doare
Hierofanic, dulce şi amar e
Ca să suport primindu-l dăruindu-l
Ca dar din Har, ci neprădat de gându-mi.
Să se înfrupte duhul prin cunoaştere
Ca înviere şi din Sine-naştere.

Descântec fiicei mele Gloria

Desculți prin arăturile din Mai
În salturi cărăbuşii arămii
Îi doboram ca inocenți copii -
Mai jos de Rai, pe dealul din Sâncrai

Acelaşi joc, spre toamnă, din stejari
Când mana picura, prin scuturare
Ca ritual bătrânelor tropare
Bondarii sidefii, bolnavi de soare,
Îi azvârleam pe-a focului spinare

Iar prin cenuşi şi jaruri policandre
Se încarnau puiendri şi puiandre,
De magic colorate salamandre...

Ci nu de dragul harnicei semantici
Îți povestesc, în termeni cam romantici
Replăsmuiri mantramice şi tandre...
Bătrân neştiind a fi! Prin vinovată
Călătorie-n lumea asta, toată,

Visam să-mi spună dulce Fiica
- „Tată”!
În spuza unui cântec chem Prierul
Când te visam ca dar primit din cerul
Intactei inocențe, sublunară
Zeița mea, de-a pururea fecioară

Şi mi te-au smuls, mi te-au prădat spre seară
La semaforul Devei, ca o fiară.
Întoarcă-se blestemul care-n viu omoară!

Spleen teoharic

Alor mei

Timp fără timp. Din Operă, cel stins
Pe-al gurii cer ca-n faguri ezoteric.
Oracol zoroastric, murmur nins:
Al focului ce curge-n sine, sferic
M-am înfruptat din Roza de-ntuneric
A Hermeneiei, adumbritul Limb...
Duratei din treimea dată-n schimb
Ca să suport străpunsul Logos, nimb
Avidul Narcis, dublul cel feeric -
Împreunării Daimon, strălucind.

Mă scrie Verbul singur şi mă-mbie
Mătasea aspră-a sacrului havuz
Să-i dau prinosul, Har cu hărnicie
Aminul cărnii-n cel etern difuz
Timp curcubeic suspendat ce-adie,
Alburn zvonind inele-n sus, o mie!
Gust muşcătura prin sărut, entelehie,
prin care Claruri mor, să reînvie.

Poezioară pentru tine

Cei care iubesc mult
Mor mai mult.
Îşi mor moartea
Altora.

Poezioară

Focul invizibil
de care ardem ocult,
rămuros arbore-ale vieții
din Origini, demult
Om fructifer
cu fructe din cer
Cuvânt Energenezic
din care muşc şi te cer
Cine culege
ce lasă vântul
să ne dezlege-n
vis legământul?

Elegie

Suflete, suflete zbor suspendat
Pe care ramură să ai popas?
Pe care umăr neînspinat
Al cărui prieten adevărat?
Talazul urii mugind se-aude
Aripi prea grele, de albastros...
Suflete, suflete, nimeni răspunde,
Cuib smuls din spirit şi tot mai jos...

Orb azimutul, țărm nu se vede,
Moarte-s luminile, hierodule,
Suflete-n groapa lui Arhimede
Nu se mai vede nici ultima Thule
Tu, fără ghiare, tu diafan
Frigul de solzi l-ai aprins în splendoare
Suflete, suflete logos ce moare
Peste-nstelate morminte de sare
Vămile, vămile-n vis răsucite
Grația lumii labirinth suspendat
Suflete, suflete, ultim ursite,
Neaua pe aripi a înghețat...
Îngreunarea e pe sfârşite?
Cântecul ştie, substanța nu...
Gemene aripi străine-nfrățite
Se vor închide, să urci singur Tu.

Ruga de pe Munte

- fiicei şi fiilor mei -

Gânduri, ca păsări ce se zbat să scape
Cascade-n sus divinului aproape...
Prin dezățare a muri să-nvețe
N-au cuib în strigătele lor răzlețe
Gânduri, ca păsări morții dând binețe...
Cuvinte fără trup, asprit atlaz
Ce unduia-n aval de rai odată
Zeu oglindit în văluritul iaz
Adus de-acea lumină vinovată

Sămânța unei stele ce se-arată
Doar orbilor argonauți şi genii
Substanța-n spectre reci transfigurată

Prin viscolite mituri din Milenii
EL, neştiind să-şi uite-n Viu lucrarea
Supus al Empatiilor divine
Ca muntele care-şi doreşte Marea
Îşi plânge perla-n lacrimi de lumine
Nemuritoarea moarte,
Cine?
Etern pulsând în lumi, cel renăscut
De unde spre Oriundele din sfere
Trăind ca parte logos sieşi mut
Paradoxală forță din mistere
Ce-ascund ca să cunoască. Prin Proporții
a-şi suporta murirea fragmentară?
Cel care sunt murind, (a câta oară?)
Zburat ca Gând, primordie stelară
În entitatea vieții, deci a morții?
Ecoul cântă-n veghe! Se întoarce
Parcă lovit de limite-n mişcare
Fluxul-refluxul, cel urzit de Parce
Să stingă ce prin existență doare?
Îndură-Te! Culege-ți fructul clar
Şi sâmburii, cei patru, gemelarii,
Ți se cuvin, să pot muri amar...
Gând rămuros, edenice fruntarii
Sorgintea Ta să cânte-n lume, iar!
Liber captiv în ciclica spirală
Din ce ai fost să iarăşi fii, mereu,
Treime-n suma lumii, colosală,
Cunoaşterea ucide, ideală:
Cum să îndur Cuvântul Dumnezeu?
Dezgîndurare-ți cer! Să mă desprind
Trup de cuvânt, apheironic Fiind.
De nimeni nu mi-i dor, aici, în Munte

Îngenunchiat boltind celesta-Ți frunte.

Suspansul

Iată, vă amintesc
Ceea ce nu ați ştiut
Aproape-i timpul
Când nu va mai fi
Lumea
Nimic din ce a fost
Nici omul nu va mai fi
Cel ce a fost
Vine timpul
Fără-cuvântului.
Venit-a!
Şi nimeni pe nimeni
Fi-vor
Să judece.

Poeților români

Posibil deductiv
Că viespea este
holigramic
Captivă unor fractali
Morfologic zicând
În structură de
Faguri?
Astfel şi al nostru
Cuget zburat
Peste feromonii
De quarci
Neutronici...

Post scriptum:
Facem dependențe
A funcționa
Asta facem
A trăi a muri
(A renaşte?)

Amintirea cu cerb împuşcat

Negru-alb delir de clavecin
Dinspre pădurea lui Wagner, de pin,
de răşini chihlimbar sublunar
al ochilor de cer ucis la hotar
unde îngenunchiase să bea
sclipăt de stea ca lacrima ta
cu plug de os răsucit, rămuros,
pe creştetul zeiesc - omenos...
Cornul lunii-n ecou-i muri,
Nu departe prin spini vânătorul orbi.

Într-o scorbură plâng,
anii mei sunt doar şapte...
Căprioara cu patru copii, toți de lapte,
Beau sărutul de sânge şi noapte...

Îngerul impar

Auzi cum creşte spinul înflorind
Din rugul sinei lui hermafrodite...
Orgasmici feromoni, visatul gând
Sub roiuri de albine aurite

Şi niciun anotimp prin duh anume
Doar muşcătura sacrului din toate
Se-nfruptă ca sărut din stări antume
Cum Verbul meu din nelumeşti păcate

Poate-am murit demult şi moartea minte
Îngenunchindu-mi fruntea prin cuvinte
Ca iedul cel de înjunghiat – altar
De carne inocentă şi dispar
în elemente, resorbit nectar
înger impar.

Quintet

Maşina visului
Aura scrisului
Vama abisului
Vama abisului
născutucisului

Hierorgasme

Femeie, tu, mormânt al Său
Ca fiu, prin om, de dumnezeu,
La umbra gândului plebeu
Din doliu nins în curcubeu
Femeie tu mormânt al sorții
Tu, boltă-a frunții noastre-n prag
Genunchilor arhipelag
Cascadă de orgasme, vag
Splendoarei diafan şirag
Mantramatantra! Haare haare,
Triunghiului- teandru, Stare

A sacrului dintre picoare
EternAcum-Dimpreunare:
Logodna mea-n Cuvânt divorț i-i:
Prag bolții -Porții.

EAEL

Amuşinînd labirinthic cel lacom de sine
Orb vede cu ghearele şi cu dinții
Cum reptila cu solzii
Vede cu ghearele literei hello Gio
Nevermoore de corb
Şi zbuciumul mantric de Anabel Lee
Acte ratate în oglinzile amnezice care văd
Ceea ce nu se plăsmuie, recuperând iluzoriu
Artele falsei cunoaşteri. Văd Arătările
Cum textul lung imitând unda seismică
Textul întunecat al meandrei telurice
Vai animalului poeziei, Liviu Ioan Stoiciu!
I-am văzut i-am întrezărit i-am adulmecat
Dincoace de cascadele orgasmice
Am înțeles drama păstrăvilor migrând spre izvoare
Zecimea de risc să ajungă la clarele cuiburi:
La praguri sânge şi icre, sub vulturi, sub clopote...
EI sunt specia contrariilor ce se devoră
În sanctuarele cu aur orb înghețat
Ratând opera prin autoreplicare
Schimonosind paradigmele - clone.
O, capul lui Orfeu şi corabia nebunilor
Rimbaud baconsky bacovia o mie şi una de harfe
Cheruvimi uitați de-o moarte, cu lassere paralizante
După incestul din interiorul lasciv al Edenului!
A nu te lăsa ucis, iată ultima demnitate!

Astfel îmi spuse Eael
Era târziu în lume întrebarea mă născu
şi muri.
Aici şezum şi plânsum suspinând sacre mantre
Adumbriri, ecouri de umbre, zăbranic nirvanic.

(Îmi amintesc ce va fi. Nu am venit pe cămile
ci pe aripii tale, Etana. Adus, repetabil redat
experimentului ...).
Punct - masculin.
Virgula (vergina, virgo) – feminin.
Punct şi virgula - continuitate.

Nanotimpul

Scuturat e polenul, jar feromonii
Sub de miresme zăbranicul orb
Ca veverițele saltă hormonii
Spre ramura nevăzută de corb
E aproape zenitul? Sună - răsună
Oglinzile-nsorite, ca lună.

Nouăsprezece distihuri

1.
Mătase-nlăcrimată, orb zăbranic
elitrele de sublunar nirvanic?
2.
Trăiri, ca sumă a etern-Uimirii -
din Roze, au sporit-o trandafirii?
3.
A Stării suspendate-n vis, din somn:
Mireasa lumii dornică de Domn?

4.
Acolo, bucla-n melc, Apheiron
al Clipei, spiralat Eon?
5.
Cagule, măşti, cruzimi disimulate
toate-ale Fricii sunt, sub moarte, toate?

6.
Clar chihlimbar, poemul stins alcov
al inimei. Scânteile lui Iov?
7.
Din rana ăstui codobelc, perlat,
sferic divinul gest, ca rezultat?
8.
Nmic nu este. Paradox al morții
de-a-ngenunchia prin Sacrele Proporții?
9.
Genunchii Ei, doi gemeni stâlpi de templu:
aici cântăm şi plânsem, să-L contemplu?
10.
Acel Ubicuum Viu, unicitate
ce-agită, lecuind! Lumina-n toate?
11.
În interregn Mişcarea circulară
Eonii clipei suspendați, din Fiară?
12.
Invers străbatem Timpul?A-L cunoaşte
pe mielul ce morminte paşte?
13.
„Nimicul" Şi nici El nu vi-i păcat:
în Clarul Ființei, plânsul necurat.
14.
Capcană-i Verbul: necesar fantasm -

cascada de suspine, din orgasm...
15.
Atât am timp: Uimirea să-mi exprim
extaz de a mai Fi! Daimon sublim?
16.
Mişcarea-n Opt, sieşi fertilitate -
A Felurimii-n Continuitate?
17.
Subiectu-i masculin. Feminitatea
e-a Verbului. Născând eternitatea?
18.
Rime-mbrățişate, rime-mpreunate:
să renască vieți încrucişate?
19.
Cunoaşterea din patosul preaplin
Trăirea morții renăscând, divin.

Eseul asompțiunii

Nu pot coexista
Nici cei numai buni
Nici cei numai răi
În unitatea ce se
Automultiplică
Redevenind
Prin distrugere
Prin Asompțiune
A triumfa
În plină pierdere.
Cuantic şi subcuantic
În Proporții
Împotrivindu-Ne
Morții.

Prag şi boltă Porții.
Prag şi boltă
Sorții.

Chip şi asemănare

Suntem, sunt, eşti
Nu doar cum ne ştim vedem auzim noi
Ci multiplii cum ne văd aud cunosc
Alții...

Poem

Adevărurile fiecăruia
Decad prin devenire
Adevăr mincinos
Consimțit sau impus

Dacă nu combați opera sorții
Opera răului multiplicat
Te va înjosi ca prag bolții-porții,
Îi vei fi cauză ca efect răsturnat.

Hermeneia elohimică

O, voi Oase-n Hazard, ctitorii blestemate!
Ale antimemoriei şi- ale falsei memorii
Precum în smintitele coduri de glorii
În adeveririle minciunilor, toate!

Şi voi cei de sinele vostru trădați

Prădați, abuzați prin cunoaştere
Predestin al schismelor de dinainte de-o naştere,
Dați-mi timp să vă cânt, prin cărți legănați...

În arhive-nnecate, arse ori oarbe
Înghițită memorie cu coada de şarpe
Câini Înstelați ca Diogene şi harpe
Subconştient ce se auto-resoarbe

Cunoscut-am cohortele stigmelor urii
Şi invers străbătînd instabil azimut
Răzlețite figuri, torționari, trubadurii
Sfinți ai închisorilor purtate pe scut

Ca Ahile-n cetatea jucată la zaruri
Şi Orfeu cel trădat de chiar geamăna lui,
Tragici sacri-n pleroma de avataruri,
Blestemații-n cetățile nimănui

În zadar în zadar în zadar mortocrații
Şi statuile lor decapitate-n scuare
Mausoleele zeilor canibali, vinovații
Adulați sub stindardele devoratoare

Ale urii- de-sine din gol de iubire,
Ale foamei de carne de sfinții stăpâni,
Ale strâmbei puteri la răscruci, coviltire
Ca morminte migrând, paradgime cu spini
Am văzut doar cu ochii închişi Demnitatea
Întreitului Ochi care plăsmuie zări
Din cunvulsii Nadirul zvâcnind, Bunătatea
Ce hrăneşte absurdul fricoaselor stări

Sub cuvinte-i căzut înțelesul. Sămânța
„Este ceva în om care nu-i aparține”,
În religii şi-n arte şi-n fapte, cerînd suferința
Ca valută de sânge la troc cu doctrine
Suma Fricilor ! Coduri, a cuvintelor-cheie,
Informație-n somn sublimată. Murim !
Unii ard din preaplinul viu, din femeie,
Alții mor suportabil, uitând prin sublim

Răul astfel lucrează şi vine !
Se hrăneşte cu vrerea de bine-n mulțimi;
Dar mulțimile mici au tendința-n ruine:
Să cioplească din lut stihiali cheruvimi

Din uraniu, din stronțiu-n cianuri înghețaet
Paracletul-proclet se înfruptă. Demente
Algoritmuri se-asmut, curcubeie- însolzate,
Diafana Splendoare din Elemente...

Roi captiv în de Sine ascunderi! Nirvana
De zăbranice sacre-n păgână prihana

Lui a fi-spre-a muri? Ce suspină zăpada
Şi-n orgasmele sacre capcane, cu spada
secerişul subcuantelor? Şi cruciada...

Râde Hermes prin dogme! Pitic prometeu.
Demnitatea de-a fi, de-a muri dumnezeu...
În zadar din substanță viu- strigătul vidul
EL, prin cosmic incest, altoind fratricidul?

A trăi în altoiuri, zburat prin doctrine.
Abatoare clonelor să prospere? Devine
Prin aceea că-n toate ucide ce naşte ?
În zadar a trăi, a muri, a cunoaşte.

Dublul refren, al consolării

A doua moarte-i cea din amintirea
Pe care-o poartă neamul şi duşmanii
Celălalt timp e pietrei dat, cu anii,
Şi-apoi cenuşei de sub bolovanii
Istoriei, când v-a-ngheța Iubirea.

Împacă-te cu tine-ntâia dată
Ajungă-i bolii răutatea ei
Peste morminte cum zburda-vor miei
Desculț prin raiu-n care crezi, de vrei,
Ori sferă de lumină-n cer zburată.
Iar când va fi să iarăşi fie, lasă
Doar amintirea trecerii,
şi-o casă.

Mitopoema

Tot mai puțini sunt caustici,
tot mai numeroşi...holocaustici...

Ah, viața, venirea, calea şi pregatirea
de inevitabil...Uneori la trezire
îți spui „ a fost deja ceva, un fenomen,-
fără nume stabil- care uneori ne-a reuşit”
numai că vom fi duşi purtați

şi de elemente distruşi reciclați
fără a şti ori a fi aflat DE CE
de unde de când pentru ce anume
încotro suflete al nostru
redistribuit degravifiat
dezgreunat
fruct trădat
fruct prădat
fiecare cu apocalipsa lui
ca act ratat parțial al mişcării
între jos şi sus nimănui
cale-ntoarsă nu-i scrisă-n imperii...
suflete, pe cât ai fost de gustos
de mâncat şi sâmbure scuipat
ori dus în guşă de pasăre phoenix
de nemuritoarea Lui moarte
în cealaltă parte.

Poemul repetabilei căderi

Motto: „ masca sunt eu”
Nicolae Breban

Oarbe retorici, vane, de sine asurzite,
Fanați, perverşi şi învinuitori -
Şi-au plăsmuit prin utopii smintite
Idoli, tirani, satrapi dominatori ...

Mulțimile-şi produc nemai-întrege
Din spartul lor hazard legiuitor
Demoncrația minților betege
Precum în individ, aşa-n popor ...

Ei, histrionii plăsmuind icoane
Să le transfere spaimele primare
Şi-apoi să le devore- calendare
Boscorodindu-şi falşii sfinţi, lighioane

De singuri catacombei poliglote,
Ai gropilor comune ca să-i vadă
Îndoliatul curcubeu din grote:
Ce-a fost să iarăşi fie, Mascaradă.

Cutare ţară nu-i a cui şi-o spurcă,
Cât nimeni nu-i al ţării care-l naşte
O, din seminţe viermele, ca moaşte,
Scuipat se-ntoarce-n groapa care-i suie

Ci dacă eşti, desculţ prin roua fiinţei
Ca să devii, dă-i ştiinţei şi credinţei
Nu carnea –doar, obol al suferinţei,
Ci duh Inteligentei Pronii, fruct
Din Fulgerândul Arbor, necorupt.

În atenţia librarilor şi difuzorilor de carte:
Contravaloarea timbrului literar se depune în contul
Uniunii Scriitorilor din România:
RO44 RNCB 5101 0000 0171 0001
BCR Unirea Bucureşti

Un gran poeta en la mitica tierra de Hunedoara, de Romania...

„Eugen Evu es un gran poeta in Romania. Sus poemas tienen esa sabor unico de los autores que han bebido en esencias de las diversas culturas y logran conjugar admirablemente la sapiencia humana con lo estritamente clasico y lo moderno. Tienen sus textos esa sabiduria que dan los anos y tranajar en los mas disimiles oficios, este la sabiduria de las enciclopedia, pero mas viva aun permanence en il tiempo la sabiduria que se adquiere en el constante bregar de la vida, y esas nobles fuentes se alimentan sus poemas..." Rezerva de duioşie", es precisamente un hermoso remanso de aqua fresca en el cual vida y sus continuas vicisitudes se eternizan en amorosos textos yue aluden al hom, bre que es Eugen Evu ese gran poeta que destino puso en la mitica tierra de Hunedoara, Transilvania"...

Acad. Carlos Chacon ZALDIVAR, escritor, Matanzas Univ. Campos Cuba

„...Mostra compassione per ogni forme di sofferenza"... Eugen Evu sorprende certamente molti lettori che si acostano alla sua poesia. Strano, inspiegatbile, pieno di una mitologia personale e caprocciosa, marcato con il sigilio de l'assurdo, sull'orolo della rabbia, mostra compasione per ogni forma di sofferenza...La sua expressione possiede certamente qualita autenticamente vere„...

Accad. Prof. univ. conf. Angelo MANITTA, Sicilia, Italia

Pecetea catartică a lui Dumnezeu...

"Un frumos lirism se regăseşte în cărţile lui Eugen Evu, care ştie găsi cuvintele pentru a spune "pecetea catartică" a lui Dumnezeu, la fel de bine ca "gustul sărat al libertăţii".
Există ceva de viziune naivă în această poezie, dusă de o istorie întreagă, hrănită de antice sentimente ca şi de emoţii provocate de lumea contemporană, ca, bunăoară, în foarte frumosul poem "Tânguirea mierlei"...

Pierre DUBRUNQUEZ critic, red. şef al Revistei pariziene *"Poesie"*, 1999

ISBN: 978-606-8419-23-7